ACI IN ACTION

YAZ2017SUMMER
www.aci.k12.tr

HAYATA HAZIRLANMANIN EN ZEVKLİ VE EN KEYİFLİ YOLU: YATILI OKUMAK!

A FUN AND PLEASURABLE WAY TO PREPARE FOR LIFE: BEING A BOARDING STUDENT!

FELSEFE BULUŞMALARI
MEETING PHILOSOPHY

SATRANÇTA BAŞARILI GÜNLER
SUCCESS IN CHESS

EKİN-YAZIN ETKİNLİKLERİ
TURKISH LITERATURE FESTIVAL

SAĞLIK VE EĞİTİM VAKFI SEV 1968

İZMİR AMERİKAN KOLEJİ'NİN KURUMSAL YAYINIDIR.

OFFICIAL PUBLICATION OF AMERICAN COLLEGIATE INSTITUTE.

İZMİR AMERİKAN KOLEJİ
İNÖNÜ CADDESİ NO: 476
35290 GÖZTEPE, İZMİR
T 0 232 355 0 555
F 0 232 355 0 411
ayakin@aci.k12.tr

YAZ 2017, SAYI 25
SUMMER 2017, ISSUE 25

İMTİYAZ SAHİBİ *PUBLISHER*
İZMİR AMERİKAN KOLEJİ ADINA
AMERICAN COLLEGIATE INSTITUTE PRESENTED BY
KIVANÇ GÜRKAN

YAYIN KOORDİNATÖRÜ
EDITORIAL COORDINATOR
AYDAN YAKIN

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ VE YAYIN YÖNETMENİ
MANAGING EDITOR & EDITOR IN CHIEF
AYDAN YAKIN

YAYIN DESTEK GRUBU
EDITORIAL SUPPORT TEAM
ESRA ZİNCİRKIRAN AYDIN (SEV)
ZEYNEP ATLAN (SEV)
DENİZ YAVAŞ (SEV)

YAPIM *PRODUCTION*
SEV YAYINCILIK EĞİTİM VE TİCARET A.Ş.

ŞİRKET MÜDÜRÜ *COMPANY MANAGER*
BAHA SÖNMEZ

YAYINA HAZIRLAYANLAR *PRODUCTION*
AYDIN DEMİRER
RESUL BUKSUR

T +90 216 474 23 41-42-43-44
F +90 216 474 23 45
www.redhouse.com.tr

BASKI *PRINTING*
İMAK OFSET BASIM YAYIN
SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.
MERKEZ MAH. ATATÜRK CAD. GÖL SK. NO: 1
(İTFAİYE KARŞISI) YENİBOSNA 34192
BAHÇELİEVLER / İSTANBUL
T +90 212 656 49 97
F +90 212 656 29 26

YAYIN TÜRÜ *TYPE OF PUBLICATION*
KURUMSAL İÇ YAYIN
INSTITUTIONAL PUBLICATION

İÇİNDEKİLER
CONTENTS

8

HARVARD'A YÜZDE 100 BURS
HARVARD ON FULL SCHOLARSHIP

18

BU SAFARİ BAŞKA...
A DIFFERENT KIND OF SAFARI...

20

AMERİKA ÜNİVERSİTE GEZİSİ
TOUR OF AMERICAN UNIVERSITIES

41

HAYATA HAZIRLANMANIN EN ZEVKLİ VE EN KEYİFLİ YOLU: YATILI OKUMAK!
A FUN AND PLEASURABLE WAY TO PREPARE FOR LIFE: BEING A BOARDING STUDENT!

52

HOŞÇAKAL ACI 2017
FAREWELL ACI 2017

KÜRESEL KONULARA ÇÖZÜM ARAMAK	6	FINDING SOLUTIONS TO GLOBAL PROBLEMS
ECENAZ İLE "ERKEN" GURUR	13	ECENAZ'S "EARLY" HONOR
TARİH DERSİNDE SANAL GERÇEKLİK UYGULAMALARI	14	APPLYING VISUAL REALITY TO HISTORY CLASSES
BİYOLOJİ PROJE KULÜBÜ'NÜN GENÇ MUCİTLERİ	16	YOUNG INVENTORS IN THE BIOLOGY CLUB
EKİN-YAZIN ETKİNLİKLERİ	22	TURKISH LITERATURE FESTIVAL
ERASMUS PROJESİ İÇİN İTALYA'DAYDIK!	25	IN ITALY FOR THE ERASMUS PROJECT!
AVRUPA ÖĞRENCİ FİLMLERİ FESTİVALİ'NDEYDİK	26	ACI FILM STUDENTS AT THE 2017 EUROPEAN STUDENT FILM FESTIVAL IN GENEVA
İYİ BİR LOGONUN ANAHTAR ÖZELLİKLERİ	27	THE KEY FEATURES OF A GOOD LOGO
FELSEFE BULUŞMALARI	28	MEETING PHILOSOPHY
DÜŞÜNYAZ'IN DÖRDÜNCÜ YILI	30	FOURTH THINK AND WRITE COMPETITION
GİRİŞİMCİ KONUKLARLA SOHBETLER	32	CHATS WITH ENTREPRENEURS
ACI'DA MÜZİK ZİYAFETİ	33	FEAST OF MUSIC AT ACI
BARCELONA MÜZİK FESTİVALİ	35	BARCELONA SEA SUN ART FESTIVAL & COMPETITION
DAİMA CAZ	36	JAZZ FOREVER
SATRANÇ'TA BAŞARILI GÜNLER	37	SUCCESS IN CHESS
İZMİR AMERİKAN'DA SAHNE SANATLARI FESTİVALİ	40	TURKISH YOUTH THEATER FESTIVAL AT AMERICAN COLLEGIATE INSTITUTE
"ONLAR BİZİM HAYAT ATLASIMIZ"	46	"THEY ARE OUR LI VES' MAPS"
GENÇ GİRİŞİMCİ OLMA YOLUNDA DURAĞIMIZ BAHÇEŞEHİR'Dİ	49	BAHÇEŞEHİR WAS OUR STOP FOR ENTREPRENEURSHIP
ÜNİVERSİTE GEZİLERİ	51	UNIVERSITY TRIPS
BAHAR GÜNÜ	58	SPRING DAY

BAŞDANIŞMAN / HEAD
TIM HUTTEMANN

2017 COMMENCEMENT SPEECH

Dear honoured readers, family members, teachers and the graduating class of 2017,

It is an honour to be celebrating commencement with you. I am sure that there were days where you couldn't wait for this to happen and now that we are here at commencement perhaps there were days where you didn't want this to happen quite this quickly!

It is amazing how quickly five years have passed. Do you remember the first time you sat way at the top of the amphitheatre as a new prep student, and you could barely see the tops of the heads of the Lise 4 students? After that first time, think of how time passed with all the prep English projects, the non-stop school work, the constant day-to-day expectations, due dates, getting up on time, justifying your work and opinions in class, studying and ultimately crafting your lofty goals which, of course, included a 'Plan A' and a 'Plan B'. Now look around at the large crowd of family and supporters and at all of your friends looking very handsome in your robes and caps and patiently listening to all these speeches.

To 'commence' means to start – to start a new journey, to start a new phase and that is what you are on the cusp of. Dear friends, there is a quote from the poet Kelly Roper that springs to my mind for this evening:

On this day/ we honor the memories/ we honor the past/ as well as we look to the future.

What feelings are you experiencing? Happiness and sadness? Excitement and fear? Relief and anxiety?

You are a special class for me. You are my first graduation class at ACI and I can only say that I wish I had known you longer. Our brief time together gave me a glimpse into your talents, interests and desires. Most importantly, as you sit here tonight, you make me think of three or four important things that have guided you to sitting here tonight.

One is of the importance of family. Your families always have the best of intentions for you and want you to succeed in life. You may have differing opinions of happiness and what you want and sometimes they can quickly switch roles from being your biggest cheerleaders to perhaps seeming to have the highest standards of perfection but your family has - and will continue to - guide you through life.

Two is the power of friendship. Your friends – many of them sitting here with you tonight are your confidants, the people you share your hopes, dreams and laughs with and the people who pick you up when you need it. Friends dare you but protect you too. Friends expose you but shelter you too. I think your friends are like another level of family – you will share the important parts of your lives no matter where you and your friends are.

Three is this school. Think about a teacher who challenged your point of view, who supported you with his or her belief in your abilities, whose passion for learning made you look at a subject with a different perspective. Think about our school motto and how you entered to learn and now you are departing to learn more but also to serve. You will come back at homecoming night or for a visit and you will inspire a younger student to pursue his or her dream.

The last thing you have taught me is how important you are.

Mustafa Kemal Ataturk said: "You are the rose, star and light of our future. You are the ones who will enlighten our country" . I truly hope that you are proud to be a citizen of of this great country – you are the future not only of this great country but the world. You have learned, as educated young women and men that you have an obligation to keep those important principles of Mr Ataturk strong.

To end, I would like to read a part of Graduation Wish from Joanna Fuchs:

"We wish you a joy-filled transition from the shelter of school to the wide world of your accomplishment and success.

We wish for you new, sitmulating friendships, while you cherish old friends, who provide continuity and comfort.

We wish for you a smooth path on your journey to your chosen desitnation, and as much delight in your off-road adventures as there is in reaching your goal.

Congratulations, graduate!

May the world embrace you, excite you and strengthen you in everything you do."

Congratulations to the class of 2017, parents and family members

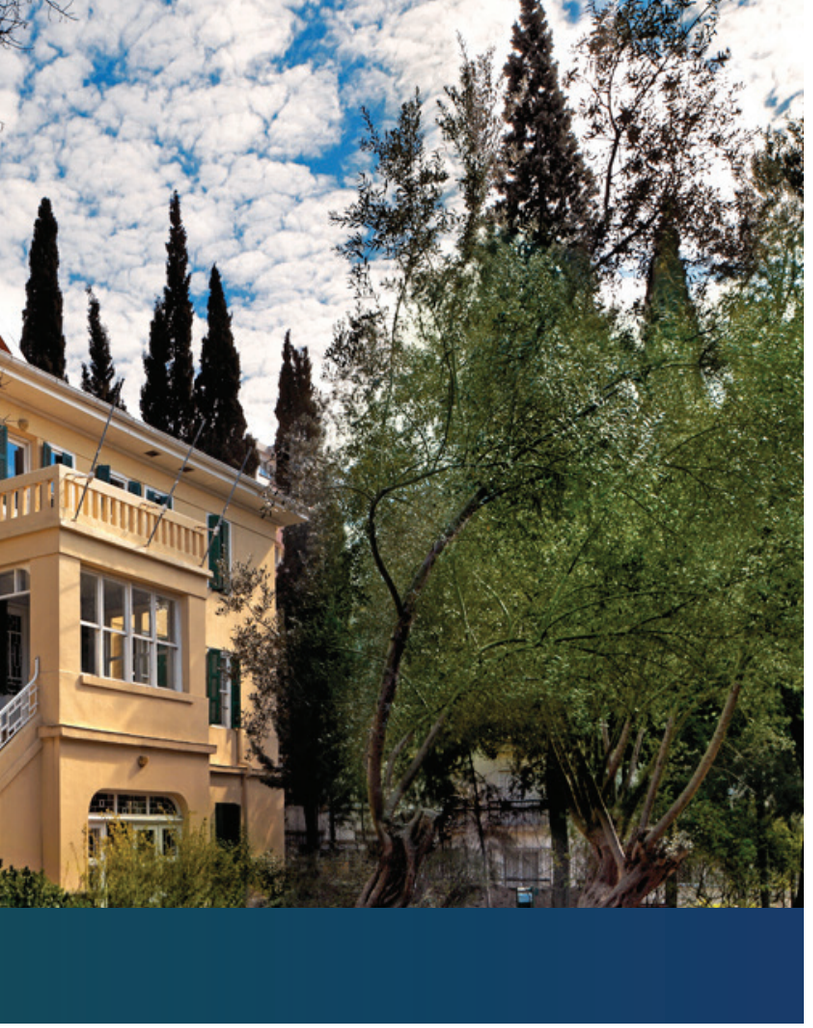

OKUL MÜDÜRÜ / SCHOOL PRINCIPAL
DİDEM ERPULAT

2017 BAHAR GÜNÜ KONUŞMASI

Sevgili Öğrencilerimiz, Değerli Öğretmenlerimiz, Sevgili Mezunlarımız ve Saygıdeğer Okurlar,

Anılarını derlediği bir kitabında ünlü sanatçı Ali Poyrazoğlu, "İzmir'in en güzel sahnesi Amerikan Koleji'nin iki zeytin ağacının arasındaki sahnesidir" derken işte bizim bu güzel amfimizden bahseder.

Evet, bir Eylül sabahında bu sahnede başlayan bir oyunun daha sonuna geldik bugün. Büyük ideallerle hazırlanan, büyük bir emekle sahneye konan ve ayakta alkışlanan bir oyun… İlk perdede hatırlıyorum da Sevgili Hazırlıklarımızı…

Ne kadar da ürkektiniz. Repliklerinizi ezberlemeye, sahnede nerede duracağınızı öğrenmeye çalışıyordunuz. Provalarda size verdiğimiz rolleri en iyi şekilde canlandırmak için çok emek harcadınız, çabaladınız. Bizim, ellerinize tutuşturduğumuz dizeler, ancak siz onlara hayat verince anlamlarına kavuştular. Sevgiyle ve yaratıcılığınızı katarak yorumladınız onları ve alkışlarımızı hak ettiniz. Artık sizler de daha büyük rollere hazırsınız.

Lise 1'ler, 2'ler ve 3'ler ise daha rahattılar sahnede, daha özgüvenliydiler… Ne de olsa onlar, daha önce sahne tozu yutmuş, rollerine çalışmışlardı. MOODS'larda dans etmeyi, orkestrayla konser vermeyi, korolarda şarkı söylemeyi de biliyorlardı, Bazaar Day'de eğlenmeyi de… Hiking Kulübüyle kamp yapmak, Astronomi Kulübüyle yıldızlara bakmak, Robot tasarlayıp yarıştırmak kolaydı onlar için de, Macbeth ezberlemek de az iş değildi.

MUN'le dünyayı, Junior Achievement'la ürün fuarlarını, Söke gezisinde pamuk tarlalarını, spor şampiyonalarında Anadolu'yu gezdiler ama okul dergilerine şiir yazmayı da ihmal etmediler, matematik yarışmalarına katılmayı da… ISTA ve Türkçe Tiyatroyla sahnede parlarken onlar, komedi de vardı oyunumuzda, bolca dram da… Sınav haftalarında yaşanan korku sahneleri, okul gezilerindeki maceralarla birleşince ortaya tam bir başyapıt çıktı… Yönetmen koltuğunda tabi ki öğretmenlerimiz…

Sevgili Lise Sonlarımız, sizlerin bu sahnedeki son gösterisiydi bu… Şimdi sahneden inerken, sizlerden önce burada rol almış binlerce oyuncunun arasına katılıyorsunuz. Kulağınızda okul alkışı, aklınızda replikler… Ama tadını aldınız bir kere, bundan sonra daha büyük rollere soyunacaksınız, daha yüksekleri hedefleyeceksiniz ve alkışları hep isteyeceksiniz. Bundan sonra çok başka sahnelerde, farklı kadrolarla, farklı rollerde olacaksınız. Unutmayın ki küçük rol yoktur. Önemli olan o rolü sizin nasıl oynadığınızdır. Ama sizde bu birikim, bu eğitim ve bu yetenek olduktan sonra inanıyoruz ki altından kalkamayacağınız rol olmayacaktır. Yeter ki aynı inançla, aynı disiplinle ve aynı sevgiyle rolünüze sarılın. Bulup çıkartın içinizdeki sanat ateşini. Ününüz ülke sınırlarınızı aşsın, dünyayla kucaklaşın. Her akşam daha bir başka okuyun repliklerinizi, kendinizle yarışın. Başınız her daim dik, sesiniz gür olsun. Tat alın üstlendiğiniz rollerden, onlara hislerinizi ve hayal gücünüzü katın. Araştırmaktan, öğrenmekten bıkmayın ve hep daha iyiyi arayın. Yeni roller deneyin, kimsenin oynamaya cesaret edemediği. Bir Çin atasözünün dediği gibi, "Ağır ağır ilerlemekten korkmayın. Korkutucu olan olduğunuz yerde saymaktır." Rol arkadaşlarınızı da sevin, kendinizi sevdiğiniz kadar. Bilin ki hiç bir oyun, tek kişilik değildir, bir takım işidir. Bir yandan da koruyun kendinizi, sahne ışıklarının aldatıcı aydınlığından, tantanasından. Kendi ışığınızla aydınlanmayı da bilin, iç sesinizi dinlemeyi de.

Eminim ki adınızı neon ışıklarına yazdıracağınız günler çok uzakta değil. Ama o gün gelip de en iyi oyununuzu sergilediğinizde, içinizdeki bir ses sizi yine buraya, o ilk sahneye çıktığınız ACI'a çağıracaktır. Dönüp buraya gelirseniz eğer, zeytin ağaçlarımızı ve bizleri yine burada bulacaksınız. Yıllardır bu sahnede, yüzlerce oyunu kah oynamış, kah izlemiş olan bizler, sizden sonraki oyuncularımızı da aynı heyecanla alkışlıyor olacağız. İşte o zaman, sizler de aramıza katılacak ve bu büyük ailenin bir parçası olduğunuzu anlayacaksınız. Sizlerin de vereceği destek ve güçle, yaşama sanatının en iyi şekilde canlandırıldığı bu ACI sahnesinde ve Atatürk'ün aydınlık Türkiye'sinde perde hiç inmeyecek, ışıklar hiç sönmeyecek.

Yolunuz açık olsun…

KÜRESEL KONULARA ÇÖZÜM ARAMAK

FINDING SOLUTIONS TO GLOBAL PROBLEMS

Bu sene okulumuzun Global Issues Network (GIN) kulübünde konumuz olan "Eğitimde Eşitsizlik" hakkında çalışmalar yaptık. Shepard Cup gibi okul aktivitelerinde satışlar yaptık ve bu kazanç ile ihtiyaçlı olan öğrencilere destekte bulunduk. Bir devlet okuluna gidip oradaki ilkokul öğrencilerine, kimya deneyleri yaptığımız bir "Mole Day" düzenledik. Öğrenciler için bir çok kitap topladık.
Bu çalışmaların sonucunda ise her sene Lüksemburg'da düzenlenen GIN konferansına gittik. Bir çok farklı ülkeden okulların katıldığı bu konferansta güncel sorunlar hakkında konuşup çözümler aradık. Üç gün süren bu konferansta konuşmacıları dinleyerek hayata oldukça farklı açılardan baktık.
Gelen konuşmacılar arasında beni en çok etkileyen 10 yaşındaki Sophia Jansen oldu. Sophia, daha 7 yaşındayken bir televizyon programından ilham alarak Afganistan'daki çocuklara yardım için para biriktirmeye karar vermiş ve "home -garden concert" fikrini ileri sürmüş, David Mason'ın yardımı ile bu hedefine ulaşmış. Bu minik konuşmacının kalbi ve fikirleri aslında bir çok yetişkinden daha parlak geldi bana... Küçükken insanlara yardım etmeyi amaçlaması beni kendisine hayran bıraktı. Başka bir konuşmacı ise Ruanda soykırımında hayatta kalabilen Marie-Christine Nibagwire'di. Marie gerçek bir kahramandı. Ailesi ile mutlu bir hayatı olan Marie bir anda soykırım arasında kalmış ve tüm ailesinin ölümüne şahit olup kendi canını zor kurtarmıştı. Şimdi ise insanların kendi yaşadıklarını yaşamaması için mültecilere yardımcı oluyordu. Bu hikaye de beni çok etkiledi. Bu konuşmacılardan sonra görevli okullar sunum yaptılar. Aynı zamanda yaklaşık 10 tane okulun sunumu oluyordu ve biz merak ettiğimiz konuyu seçip o sunuma katılıyorduk. Örneğin girdiğimiz sunumlardan birisi Brüksel' deki bir okulun sunumuydu. Adil ticaretin önemini ve bu konuda neler yapılması gerektiğinden bahsettiler ve fikirlerimizi danıştılar. Sıra bizim okulumuza geldiğinde, biz de sunumumuzda önce eğitimdeki eşitsizlikler hakkında bilgi verdik ve yıl boyunca yaptığımız çalışmalardan bahsettik. Daha sonra ise öğrencilere eğitim hakkında düzenlediğimiz GIN-GO adlı oyunu oynattık. 4 farklı takım oluşturduk ve her takıma sırayla sorular sorduk. Çok fazla katılım oldu ve öğrenciler oldukça keyif aldı. Sunumumuzun sonunda ise katılımcılara gelmeden önce yaptırdığımız GIN bilekliklerinden ve hediye olarak

getirdiğimiz lokumlardan verdik.
Bu konferans aslında bize ne kadar şanslı olduğumuzu hatırlattı. Okuduğumuz okul ve bulunduğumuz çevreden dünyadaki, hatta Türkiye'deki eğitim sıkıntılarını yeterince fark edemiyoruz. Dışarıda yardıma ihtiyacı olan birçok insan var. Eğitim sıkıntısı ise bu problemlerin sadece küçük bir kısmı. İnsanlar aslında ciddi bir yaşam mücadelesi veriyor. Bizler daha bilinçli bireyler olmalıyız ki dünya daha güzel bir yer haline gelsin. 10 yaşındaki Sophia yapabiliyorsa hepimiz yapabiliriz. Dünyayı kurtarmak değil, bir kişinin hayatına dokunabilmek önemli. Tıpkı deniz yıldızı hikayesi gibi. Bir tane deniz yıldızını denize atmak dünya için pek bir şeyi değiştirmez ancak o yıldızın tüm hayatını değiştirir.

This year in our school's Global Issues Network (GIN) Club we worked on the topic of "Inequality in Education." We sold things at various events in school such as the Shepard's Cup Event and used the proceeds to help students in need. We went to a government school to do chemistry experiments with the students as part of Mole Day and took a lot of books we had collected.
On the completion of all these events we went to the GIN Conference in Luxembourg. The conference is attended by schools from many different countries and there we discussed global issues and sought for solutions to them. After listening to various speakers over the three-day conference we came away with quite different perspectives on life. The speaker who had the most effect on me was ten year-old Sophia Jansen who after seeing a program on TV about the children in Afghanistan started collecting money to help them. She came up with the idea of a 'home-garden concert' and reached her goal with the help of David Mason. This very young speaker seemed to me to have a brighter mind and heart than many adults. I was struck by her goal of helping others even at this young age. Another speaker was Marie-Christine Nibagwire, a survivor of the genocide in Ruanda and a true hero. Marie had a happy life with her family until she found herself in the middle of the horror that is Ruanda where she witnessed the massacre of all her family and barely escaped with her life. She now helps refugees so they do not experience what she did. I was very affected by her story. After the guest speakers the assigned schools made presentations. There were ten in all and we could choose which to attend according to our preferences. For example one that we attended was by a school from Brussels on fair trading. They talked about what should be done and consulted us for ideas. Then it was our school's turn. We first gave information about the inequality in education and talked about our work over the last year. Then we played a game we had invented called GIN-GO with the students attending our presentation. We formed four different teams and asked each team, in turn, questions. We had a large participation at

our presentation and everyone enjoyed themselves. At the end of our presentation we presented each participant with a GIN bracelet we had had made and then passed around the Turkish Delight we had brought with us. This conference served to remind us, yet once again, of how lucky we are. Due to the school we study at and our environment we are not aware of the Global problems in Education and not even those in Turkey. There are many people in need of help and education is just one small part of these problems. People are struggling to survive and we need to be more informed so that the world can become a better place. If ten year-old Sophia can do it then so can we. It's not about saving the world; it is about having an effect on someone's life. It's like the story of the starfish. The world will not be changed very much by throwing a starfish back in the sea but the whole life of that starfish will be changed.

ACI

HARVARD'A YÜZDE 100 BURS

HARVARD ON FULL SCHOLARSHIP

Okulumuzda burslu ve yatılı okuyan son sınıf öğrencimiz Nil Çakırca, dünyanın en saygın üniversitelerinden Harvard'a yüzde 100 burslu kabul edildi. Başvuru saatinin bitmesine yarım saat kala annesinin önerisiyle başvuru kompozisyonunu değiştirip yeni baştan yazan Çakırca, "Arkadaşlarıma ve aileme bakışımı, anılarımı anlattım. Ne olursam olayım tekrar Türkiye'ye dönüp ülkeme hizmet edeceğimi söyledim. Yani başvuru kompozisyonumda tamamen kendim oldum" dedi. İzmir Amerikan Koleji'nde yatılı okuyan ve aynı zamanda IB (Uluslararası Bakalorya) öğrencisi olan öğrencimiz, Harvard'a kabul süreciyle ilgili sorularımızı yanıtladı:

-İzmir Amerikan Koleji'ne gelmeye nasıl karar verdin?

Benden 8 yaş büyük bir ablam var, ismi Damla. Ablam ben anaokuluna başladığımda İzmir Fen Lisesi'ne yatılı olarak gitmişti. Manisa'da, her hafta sonu onun gelişini dört gözle beklerdim. Herkesin bir çocukluk idolü vardır: ünlü şarkıcılar, aktörler, sporcular… Benim idolüm ise ablamdı. Ablam ardından Boğaziçi Üniversitesi'nde Endüstri Mühendisliğini kazandı ve onun mezun olduğu dönemde ben de lise sınavlarına hazırlanıyordum. Biz ailemizde çok fikir alışverişi yaparız, ablam şu an Google'da çalışıyor ama hâlâ her konuda annemden ve babamdan fikir alır. O dönemde de hatırlıyorum günümüz dünyasında başarıya ulaşmak için erken yaşta İngilizce öğrenmenin çok önemli olduğunu, yalnızca akademik olarak başarının yeterli olmayacağını aynı zamanda sosyal alanlarda liderlik fırsatlarını yakalamanın gerekli olduğunu sıkça konuşurduk. Bunları düşündüğümüzde İzmir Amerikan Koleji çok değerli bir seçenek olarak karşımıza çıktı. Elbette liselere giriş sınavında çok yüksek bir puanımın olması, İzmir Amerikan'da burslu okuma fırsatını da bana sağladı ve diğer tercih edebileceğim hiçbir okulu değerlendirmedim bile. İyi ki de öyle olmuş! Ben hayallerinin peşinden koşan ve hayal etmenin hiçbir sınırı olmadığını bana her zaman anlatan bir abla ile ve hayallerime ulaşabilmem için her konuda destek olan, ufkumu daha da açan bir aile içinde büyüdüm. İzmir Amerikan da yine aynı duyguları bana yaşatan geniş bir aile

oldu. Ben, bu okulda yapabileceklerimin sınırı olmadığını öğrendim.

- Harvard'a kabul edilmendeki en önemli etken nedir?

Amerika'daki iyi üniversitelerin yüksek not ortalaması, ders dışı sosyal aktivitelerde liderlik görevlerini üstlenme, SAT sınavından yüksek bir puan alma gibi beklentileri vardır. Ancak bunun dünya çapında bir başvuru olduğunu düşündüğümüzde; Harvard gibi okullara tüm dünyadan bu özellikleri taşıyan on binlerce öğrenci başvuruyu yapıyor. Bunların hepsi için ben de çalıştım, çabaladım elbette ancak sizi benzer profildeki öğrencilerden ayıran farklı özelliklerinizin olması gerekiyor. Harvard gibi okullar, gelecekte mezunlarının dünyanın daha iyi bir yer olması için katkı sağlamasını istiyor. Bu kolay bir şey değil. Zorluklara karşı yılmayan, azimli, heyecanlı ve de en önemlisi hiçbir şeyin imkansız olmadığına inanmanız gerekir. Ancak burada beklenen, henüz lisede olan bir öğrencinin örneğin çevre kirliliğine ya da ekonomik sorunlara çözüm üretmesi değil. Ben, başvurum için yazdığım kompozisyonda kendi hayatımı anlattım. Küçük gibi görünen fakat benim hayatımın şekillenmesinde büyük etki yaratan anılarımı paylaştım. Arkadaşlarımla olan ilişkilerimi ve ailemin değerlerini toplumun beklentilerinden üstte tutmayı vurguladım. Harvard gibi okullar gerçek sizi anlamak istiyor. Kompozisyonum dışında neredeyse hiç yaygın olmayan Harvard'ın kabul ofisi ile yaptığım mülakat da kabul sürecimi etkileyen en önemli faktörlerden biriydi. Kompozisyonumda ileride ne iş yaparsam yapayım bir gün ülkeme dönüp elde ettiğim fırsatları benim gibi olan diğer çocukların da yakalayabilmesi ve hak ettikleri eğitimi alabilmeleri için girişimlerde bulunmak istediğimden bahsetmiştim. Mülakat yaptığım kişi bana neden geri ülkeme dönmek istediğimi sordu. Türkiye'deki eğitim sisteminden, mevcut sınavların gerçek bir ölçüt olmadığından, neden PISA testi sonuçlarının Türkiye'de çok düşük çıktığından, bu sistemin kısa vadede değişip değişemeyeceğinden söz ettim. Türkiye'deki çoğu çocuğun maalesef gelecekle ilgili hayal kurmadıklarından ve bu sebeple kendileri için uygun olmayan üniversitelere sadece sınav sonucuna göre girmek durumunda olduklarını anlattım. Bu mülakatların amacı, aynı

> ***Harvard gibi okullar, gelecekte mezunlarının dünyanın daha iyi bir yer olması için katkı sağlamasını istiyor. Bu kolay bir şey değil. Zorluklara karşı yılmayan, azimli, heyecanlı ve de en önemlisi hiçbir şeyin imkansız olmadığına inanmanız gerekir. Ancak burada beklenen, henüz lisede olan bir öğrencinin örneğin çevre kirliliğine ya da ekonomik sorunlara çözüm üretmesi değil.***
>
> ***Universities such as Harvard want their future graduates to have a hand in making the world a better place. This is not easy. You have to be someone who can overcome difficulties, be single-minded and motivated and most importantly, believe that nothing is impossible. What is expected here, is not a high school student who can bring solutions to environmental pollution or economic problems.***

zamanda özellikle kompozisyonlarda yazılanların gerçekten öğrenciyi yansıtıp yansıtmadığını anlamaktır. Mülakat yaptığım kişiyi etkilemektense sadece kendim oldum ve içimden geldiği gibi konuştum. Ben bunun doğru olduğuna inanmıştım. Harvard'a kabulümü etkileyen bir diğer sebep ise kesinlikle yurt dışı danışmanımın ve öğretmenlerimin yazdığı referans mektupları oldu. Bu süreçteki sonsuz destekleri için okulumun yurtdışı üniversite danışmanlarına ve referans mektuplarımı yazan öğretmenlerime ne kadar teşekkür etsem az. En büyük teşekkürü ise başvuru saatinin bitmesine 30 dakika kala beni Harvard kompozisyonumu baştan yazmam konusunda cesaretlendiren anneme borçluyum.

-Defne-Muhtar Kent Eğitim Vakfı Bursuna uygun görülmenin nedenleri nedir?

Defne-Muhtar Kent Eğitim Vakfı Bursu; akademik başarısı yüksek, ABD'nin önde gelen üniversitelerinden birinde eğitim almak isteyen ihtiyaç sahibi öğrencilere verilen bir burs. Bursa hak kazanma süreci de Amerika başvurularıyla paralellik gösteriyor. Kendi hikayemi, hedeflerimi anlattığım kompozisyonum, öğretmenlerimin referans mektupları ve yüz yüze vakıf üyeleriyle yaptığım mülakat sonucunda bu bursa uygun görüldüm. Harvard'dan yüzde yüz burs alınca, bu bursu, başka bir başarılı arkadaşın faydalanması ve benim gibi sevinebilmesi düşüncesiyle, Vakfa teşekkür ederek iade ettim.

A senior in our school, Nil Çakırca, who is a boarding student on scholarship, has been accepted to one of the most prestigious universities in the world, Harvard, on full scholarship. At the last minute, with only 30 minutes to end of applications deadline, Nil took her mother's advice and completely rewrote her personal statement. She wrote about her perspective on both her friends and family and some of her personal anecdotes. She wrote honestly about her plan to return to Turkey after her education to serve her country. She says, "I was me in my personal statement." Nil, a boarding student, and an IB (International Baccalaureate) student answered some of our questions about the period leading up to her acceptance from Harvard.

-How did you decide to come to ACI?

I have a sister, called Damla, who is eight years older than me. When I started kindergarten she went as a boarding student to Izmir Science High School. I would wait impatiently for her return to Manisa every weekend. Everyone as a child has an idol; an actor, a singer or a sports person but my idol was my sister. My sister went on to study Industrial Engineering at Bosphorus University and just as she was due to graduate I was preparing for the private high schools' entrance examination. As a family we exchange ideas a lot. My sister now works for Google but still consults my mum and dad about things. I remember at that time the topic

> ***Harvard'a kabulümü etkileyen bir diğer sebep ise kesinlikle yurt dışı danışmanımın ve öğretmenlerimin yazdığı referans mektupları oldu. Bu süreçteki sonsuz destekleri için okulumun yurtdışı üniversite danışmanlarına ve referans mektuplarımı yazan öğretmenlerime ne kadar teşekkür etsem az.***
>
> ***Another factor in my acceptance were definitely the recommendations written by the overseas university's advisor and my teachers. I can never thank them enough for what they did.***

of discussion was how to be successful in our world. The three most important things were to learn English at an early age, and that to be successful academically was not enough but that you needed to be a leader in social areas, too. As we considered all this, it seemed that ACI was the perfect choice. I did not consider another school especially on receiving a very high score in the exam and when this school offered me a scholarship. It was good that this is what happened. My sister has always told me to go after your dreams and that there are no boundaries to what you can dream of. I was lucky to grow up in a family that have supported me in every way possible and have opened up my horizon I learned that there too were no boundaries to what I could achieve in this school.

- What was the most important factor in you being accepted to Harvard?

Good universities in the States expect you to have such things as a high GPA, to have shown leadership skills in extra-curricular activities and to have scored well on the SAT exams. Of course when we consider Harvard and other universities like it then where students from all over the world are applying, there are tens of thousands of students who all have these qualifications. I, too, worked hard to have all these criteria but you also have to have something which separates you from all the rest. Universities such as Harvard want their future graduates to have a hand in making the world a better place. This is not easy. You have to be someone who can overcome difficulties, be single-minded and motivated and most importantly, believe that nothing is impossible. What is expected here, is not a high school student who can bring solutions to environmental pollution or economic problems. In my application or personal statement I wrote about myself. I shared what might seem like small events in my life but they are the ones that shaped my life. I emphasized my relationships with my friends, my family's values and the expectations of society. Institutions like Harvard want to understand the real you. In addition to my letter of application, my interview with the admissions office (a rare occurrence) was probably the most influential factor in my being accepted. In my letter I stated that no matter what my career in the future I wanted to return to my country and take whatever opportunities possible to help other students like me to get the opportunity to have the education they deserve. The person who conducted my interview asked me why I wanted to return to Turkey. I spoke about the Turkish education system and how the current exams were not a realistic measurement and why Turkey scored so low on the PISA test and whether this system would change or not in the near future. I explained how most young people do not have goals for the future and how they are obliged to enter faculties they would not normally choose because of the way the entrance exam works. Another aim of the interview was to see if the letter of application truly reflected the student. I did not try to make an impression on the interviewer but spoke from the heart. I believed this was the right thing to do. Another factor in my acceptance were definitely the recommendations written by the overseas university's advisor and my teachers. I can never thank them enough for what they did. However, my greatest thanks go to my mother who encouraged me to totally rewrite my letter of application only 30 minutes before the deadline.

-Why did you receive the Defne-Muhtar Kent Education Foundation Scholarship?

This scholarship, awarded by the Defne-Muhtar Kent Education Foundation, is given to students in need who have high academic achievement and have applied to Ivy –League Universities in the States. My success here goes hand in hand with my success with my applications to the States. In my application letter I told my story and my goals which when accompanied by my teachers' reference letters and the face-to-face interview with members of the foundation won me the scholarship. On receiving a full scholarship from Harvard this scholarship was free to be awarded to some other deserving student. I would like to thank this foundation for making this scholarship available to someone else who can use it and feel the joy I felt on being awarded it.

ECENAZ İLE "ERKEN" GURUR

ECENAZ'S "EARLY" HONOR

Yurtdışı üniversite başarı haberlerimiz Kasım ayında, son sınıf öğrencimiz Ecenaz Özmen'den gelen bir müjde ile başladı. Ecenaz zoru başardı ve sınırlı sayıda öğrenci kabul eden Columbia Üniversitesi'nden 'erken kabul' görerek büyük bir başarıya imza attı. Öğrencimiz, bu erken kabul ile, aynı zamanda Ivy League okuluna girmeyi başaran sayılı öğrencilerden biri oldu.

Kabul aldığı bölümün 'Columbia College School of Arts and Sciences' olduğuna dikkat çeken Ecenaz, "Yani sanattan bilime kadar herhangi bir alanda okumayı seçebilirim. Orada ikinci seneye kadar resmi olarak bölüm seçilmiyor, ama ben şu an Biyokimya okumayı, daha sonra ise doktoramı kanser biyolojisi ve genetiği üzerinde yapmayı planlıyorum" diyor. Ecenaz, Özel İzmir Amerikan Koleji'ne başladığı günden itibaren bilim alanında araştırma yapmayı hedeflediğini ve büyük bir araştırma üniversitesinden kabul almayı hayal ettiğini ifade ediyor.

ACI Ailesi olarak bizler de Ecenaz'ı, hayallerine ulaşmadaki azmi ve başarısı için kutluyoruz.

Our success in early applications for overseas universities began in November with the good news about our grade 12 student, Ecenaz Özmen, Ecenaz had achieved what is very difficult and received an "Early Acceptance" from Colombia University which has a limited contingent for new students. Along with this early acceptance our student also gained admission to an Ivy League University and became one of the few students to be accepted by this school.

Ecenaz was accepted into the prestigious 'Columbia College School of Arts and Sciences'. "This means I can choose to study anything from art to science. You do not select your final major for two years but I am planning to study Biochemistry and in the future do a doctorate in genetics and cancer biology" says Ecenaz.

Ecenaz, from the moment she began studying at ACI has had one goal – to do research in the field of science and dreamed of being accepted into a university famous for research.

As the ACI family, we congratulate Ecenaz for determination in making her dreams come true and her success.

Columbia College School of Arts and Sciences

TARİH DERSİNDE SANAL GERÇEKLİK UYGULAMALARI

APPLYING VISUAL REALITY TO HISTORY CLASSES

Esra Uluz Demir
Tarih Öğretmeni
History Teacher

Tarihsel süreçte her yüzyıl beraberinde bir eğitim felsefesi ve eğitim anlayışı gereksinimini ortaya çıkarmıştır. Bu gereksinim de yeni yöntem ve teknikleri beraberinde getirmiştir. Bu bağlamda 21. yy bilgi çağı olarak anılmaktadır. Artık bilgiye ulaşmak sorun olmaktan çıktı gibi görünse de "Doğru bilgiye ulaşabiliyor muyuz ? Ulaştığımız bilgiyi doğru ve yerinde kullanıp anlamlandırabiliyor muyuz?" gibi sorularla karşı karşıyayız. Eğitimin amaçlarından biri de toplumun gereksinimleri doğrultusunda bireyler yetiştirmektir. Her meslek alanı bilim ve teknoloji alanındaki gelişmelerden etkilenmekte ve yeni bilgi ve teknik araçları geliştirmektedir. Eğitimin teknoloji ile bütünleştirilmesi konusu günümüzde oldukça popüler. Bu durum teknolojinin eğitim ortamına girmesine zemin hazırlamaktadır. Bu durumda düşünmemiz gereken; "Teknolojiyi eğitime nasıl ve niçin entegre etmeliyiz?" sorusunun yanıtıdır.
Z kuşağı olarak adlandırılan öğrencilerimiz teknolojiyi seviyor ve günlerinin pek çoğunu teknolojik araçlar ile geçiriyor.
O zaman üzerinde düşünmemiz gereken sorular şunlar olmalıdır:

- Teknolojiyi onlar için nasıl faydalı ve anlamlı hale getirebiliriz?
- Öğrenmenin kalıcılığını nasıl sağlarız?
- Teknolojiyi yok saymadan, ama doğru ve yerinde kullanarak nasıl dersler kurgulayabiliriz?

Bütün bunları düşünerek okulumuzda Lise 2 seviyesinde öğrencilerimle Osmanlı Tarihi dersinde Osmanlı Hat Sanatı ve Yeni Çağ Avrupa Tarihi konularında sanal bir pano oluşturma fikrimiz oluştu. Bunu yapmak için Aurasma isimli artırılmış gerçeklik uygulamasını kullandık. Amacımız video destekli bir pano hazırlamaktı. Kendimize iki tane çalışma alanı belirledik. Birincisi Osmanlı geleneksel sanatlarından hat sanatı. 10 A sınıfı öğrencileri önce minyatür boyamaları yaparak , minyatürlere hikayeler yazdılar. Bu çalışmaları yaparken boyama ve hikayeleştirme aşamasında kendilerinin videolarını çektiler. İkincisi ise yine 10 E-F-G sınıfı öğrencileri Yeni Çağ Avrupa tarihinde Coğrafi Keşifler, Rönesans ve Reform konularında dönemi anlatan tablolar, sanat eserleri, haritalar belirleyerek onlar ile ilgili bilgi topladılar. Çalışmayı seçtikleri konu başlıkları ile ilgili yaptıkları anlatımları video olarak hazırladılar. Son olarak hazırladıkları materyalleri Aurasma programını kullanarak birleştirdiler. Yani dijital ortamda çalışmalarının fotoğraflarını

çekip üzerine videolarını ekledi̇ler. Böylece çalışmamız sergilenmeye hazır hale geldi ve okulumuzda ilk sanal panolarımız oluştu. Görevli öğrenciler üç gün boyunca öğretmenlerine ve arkadaşlarına sergimizin dolaşılmasında yardımcı oldular. Ziyaretçilerimizin de çok beğendiği sanal panolarımız hepimiz için çok keyifli bir çalışma oldu.

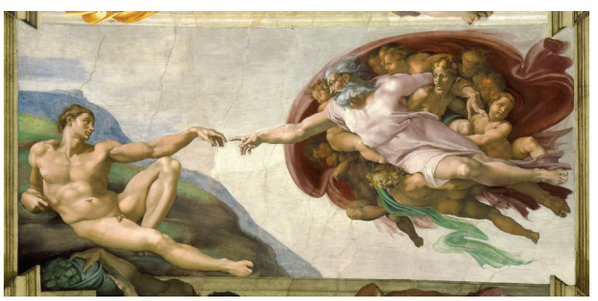

Throughout history, every 100 years, there has been a need to review educational philosophy and educational perspectives and with these come the requirements of new approaches and techniques. In this context the 21st Century has come to be known as the age of information. Even though it may appear that the difficulties of accessing information are over we need to ask if we are getting the correct information. We are then faced with the questions of if the information is reliable, can we use this information correctly and make sense of it? One of the functions of education is to nurture students according to the requirements of society. Every career is influenced the developments in science and technology and develop through new information and the tools of technology. The popular trend is to combine education and technology. In this case there is a necessity to build a foundation for this to happen. We need to ask ourselves how we can bring technology to education and how we are to integrate it. Students of this era are known as Generation Z and they love technology and spend most of their day using it. Consequently we need to ask ourselves:

• How can we make it useful for and understandable to them?
• How do we make learning long-lasting?
• How can we create lessons which do not ignore the existence of technology but use it correctly and with a purpose?

In order to do this we used the augmented reality application known as "Aurasma" since our aim was to create a video supported billboard.

We selected two topics to work on. The first was the traditional Ottoman art of calligraphy and the second, New Age European History. For the topic of calligraphy, Class 10A painted miniatures and then wrote stories to accompany them. The students filmed this process. The second topic we selected was worked on by 10E, 10F and 10G. These students gathered information on various subtopics of New Age European History such as; geographical explorers, paintings illustrating the Renaissance and Reform periods, art works and maps. The students prepared videos on the topics they had selected. Then they merged the material they had prepared with the Aurasma program by taking digital photos and combining those with their videos. Our work was ready to be displayed and we had ACI's first ever virtual reality billboard. Over three days, the students on duty helped teachers and their friends through the exhibition. The visitors gave very positive feedback about our billboard which was a very pleasurable project for all those involved.

■ *Siz de bu satırları okurken merak edip sergimizi gezmek isterseniz Aurasma programını indirerek veya online olarak giriş yaparak 'AmerikanSosyalBilimler' kullanıcı adını beğendikten sonra dergimizdeki Michelangelo'nun Adem'in Yaratılışı, Jan Van Eyck'a ait Anolfi'nin Düğünü, Sandro Botticelli'nin Venüs'ün Doğuşu, Paola Uccello'nun San Romano Savaşı tablolarına ve videolara telefonunuzu veya tabletinizi göstererek ulaşabilirsiniz.*

■ *If your curiosity has been sparked while reading this article then you can visit our exhibition by downloading the Aurasma program and after going online and selecting 'AmerikanSosyalBilimler' (American Social Sciences) as the username you can access on your smart phone or tablet the following paintings: Creation of Adam by Michelangelo, Anolfi's Wedding by Jan Van Eyck, The Birth of Venus by Sandro Botticelli, the San Romano War by Paola Uccello and the videos.*

BİYOLOJİ PROJE KULÜBÜ'NÜN GENÇ MUCİTLERİ

YOUNG INVENTORS IN THE BIOLOGY CLUB

Biyolojide farklı alanlarda ön araştırma yapıp, yurt içinde ve yurt dışındaki değişik yarışmalara proje hazırlayan Biyoloji Proje Kulübümüz, bu eğitim- öğretim yılında da gerçekleştirdikleri çalışmalarla birçok başarılı buluşa imza attılar. Kulüp üyeleri, katıldıkları değişik fuarlarda da projelerini sergileme fırsatı yakaladılar. Bunlardan ilgi çeken iki örneği sizler için dergimize taşıdık.

This academic year the Biology Club, following research in various different fields and preparing a number of projects for both national and international competitions has made a number of interesting discoveries. The students had the opportunity to display their projects at a number of science fairs. We bring to you, two of the most interesting ones:

1

PROJE ADI: CİLTTE YENİDEN DOĞUŞ

- İKRA KUYUMCU
- *DANIŞMAN: FÜSUN ÖZYAMAN*

» 2017 SAC SOSYAL BİLİMLER VE FEN FUARI
» ODTÜ ULUSLARARASI YILIN YEŞİL BEYNİ

Cilt lekelerinin oluşumunda büyük rol sahibi olan birçok etmen vardır. Bunların en önemlileri arasında doğum lekeleri ve güneş lekeleri gelmektedir. İnsanlar bu cilt lekelerinden kurtulmak için duydukları kimyasal veya bitkisel karışımları, kremleri deneyerek cilde geri dönüşü olmayan hasarlar verirler. Bu projenin amacı ise cilt problemleri olan insanlara bu doğruluğu belli olmayan yöntemleri denemelerine gerek olmadığını ve oluşturduğumuz yeni organik krem ile beraber ciltlerini hasar görmeden, lekelerden kurtulabileceklerini sergilemektir. Cilt üzerinde görülen lekelerden kurtulmaya yarayacak olan yumurta kabuğu ve limon birleşiminden yararlanılarak oluşturulan kremle birçok kişinin cilt sorunlarını ortadan kaldırmak amaçlanmıştır. Limonun ve yumurta kabuğunun cilde sağlayacağı C vitamini ve kalsiyum mineralleri gibi içerikler sayesinde cildin yenilenmesi sağlanacaktır.
Deneyimi yaparken taze köy yumurtasını zefiran ve saf su yardımı ile dezenfekte ettim. Daha sonra eldivenler yardımı ile yumurta, dezenfekte edilmiş kavanozda bulunan doğal limon suyunun içine yerleştirilip ve 15 gün ellemeden beklettim. 15 gün sonra yumurta kabuğunun limon suyu içerisinde çözündüğü ve sadece yumurtanın iç sıvıları ve zarının ortada kaldığı gözlemlendi. Yumurtanın (zarla birlikte, patlatılmadan) karışımın içerisinden çıkartılmasından sonra geride kalan çözünmüş yumurta kabuklu limon suyunun karıştırılması ile organik bir krem olarak kullanılabilen karışım oluşturulmuş oldu. Bu projenin sadece doğal bir karışım değil, onaylı bir cilt problemleri gidericisi olduğunu herkese göstermek istiyorum. Projemin devam edip desteklenme durumunda, uyguladığım karışımın farklı dokuların yenilenmesinde ve bazı hastalıkların tedavisinde çözüm yolu olarak kullanılabileceğini düşünüyorum. Hatta bu projenin cilt üzerinde tedavisinin hemen olmadığı yaraların da çözümünde kullanılması konusunda çalışmalar yapmak istiyorum. Yumurta kabuğunun kalsiyumlu; magnezyum, fosfor, potasyum, demir, sodyum ve amino asitler açısından zengin yapısı sayesinde cildin sağlığını yenileyeceğine inanıyorum. Bunun yanında limon suyunun temizleyici, arındırıcı ve canlandırıcı görevi sayesinde cilt üzerindeki mikroplardan da arındırılacağını düşünüyorum.

PROJECT NAME: REBIRTH OF THE SKIN

- İKRA KUYUMCU
- SUPERVISOR: FÜSUN ÖZYAMAN

» 2017 SAC SOCIAL SCIENCES AND SCIENCE FAIR
» THE MIDDLE EAST TECHNICAL UNIVERSITY ENVIRONMENTAL BRAIN OF THE YEAR

There are a number of factors which cause blotches on the skin. The most important

ones are birthmarks and those caused by the sun. By trying to reverse the process, using chemical or natural mixtures they have heard about or creams people actually cause irreversible harm. The aim of this project is to show people who suffer from this problem that they do not have to use these questionable methods but that they can get rid of these blotches by using a new organic cream which will not harm their skin.
The aim is to free people of these blotches by implementing a cream made from a mixture of egg shells and lemons. The skin is rejuvenated through the vitamin C and calcium provided by these two materials. Before conducting the experiment, I disinfected the fresh free range eggs with zefiran and distilled water. Then wearing protective gloves I placed the egg in a disinfected jar in the lemon juice from an organic lemon. This was left undisturbed for 15 days. After 15 days I observed that the eggshell had dissolved in the lemon juice and all that was left was the yolk encased in its membrane. This was carefully removed from the liquid without bursting it and I was left with an organic cream which could be used. I want to show everyone that this is not just a natural cream but a substance that can help remove blotches from the skin. I think if I can continue my project with some support that the mixture I have created can be used to rejuvenate other tissues and used in the treatment of some other illnesses. In fact I want to work on the idea of using this cream as a preventive measure to stop blotches appearing on the skin. I believe that the skin can be made healthy again because of the high amounts of calcium, magnesium, phosphorus, potassium, iron, sodium and amino acids found in eggs. When these are combined with the purifying, cleaning and rejuvenating qualities of lemon juice I believe that the skin can be freed from microbes.

2

PROJE ADI: TEKSTİL ENDÜSTRİSİ ATIK SUYUNUN ARITILMASI , DEĞERLİ KİMYASALLARIN GERİ KAZANILMASI VE ARITILMIŞ ATIK SUYUN SULAMADA KULLANILABİLİRLİĞİNİN ARAŞTIRILMASI

■ ARDA SATICI - ARMAN ÖZKAYA - YİĞİT DÜZENLİOĞLU ■ DANIŞMAN: FÜSUN ÖZYAMAN

» 2017 SAC SOSYAL BİLİMLER VE FEN FUARI
» "THE BEST APPLICATION TO LIFE" ÖDÜLÜ
» STOCKHOLM JUNIOR WATER PRIZE
» ODTÜ ULUSLARARASI YILIN YEŞİL BEYNİ

Tekstil endüstrisinde üretim süresince çeşitli işlemlerde çok yüksek miktarda su kullanılmaktadır. Tekstil sanayisinde oluşan atık suların ancak %57'si arıtılmadan deşarj edilmektedir. Bu projenin amacı tekstil sanayisinde üretim yapılırken çok fazla su tüketimi gerektiğinden, arıtılmış olan suyun yeniden proseste kullanımı ve böylece arıtma ve su için harcanan paranın azalmasını ve doğanın dengesinin korunmasını sağlamaktır. Bu tasarrufun ve korunmanın gerçekleşmesi için suyun ek olarak çeşitli arıtma proseslerinden geçirilmesi amaçlanmıştır. Bu projeyi yaparken İzmir Amerikan Koleji öğrencileri olarak amacımız her zaman yeşil gezegenimizi temiz tutmak ve geleceğimiz için temiz bir çevre sağlamaktı. Su şu an hızla tükenen bir doğal kaynak olup bütün insanlığın geleceğinin bel kemiğidir ve proje bir zincir reaksiyonu başlatabilecek potansiyele sahiptir. Geri dönüştürülen su direk olarak daha az su kirliliğini sağlarken geri dönüştürülen kimyasallar da sanayinin kimyasal sentezlemesini gereksiz kılıp sera etkisini azaltacaktır. Bu da su seviyelerin aynı şekilde kalması ve küresel ısınmanın yavaşlamasını sağlayacaktır. Öğrenciler olarak umarız ki yakın gelecekte daha çok birey bu sorunun farkına varır ve sorun ile ilgili çalışmaların içinde bulunmaya başlar, çünkü bu gezegen hepimizin.

PROJECT NAME: RESEARCH INTO THE PURIFICATION OF WASTE WATER FROM THE TEXTILE INDUSTRY, THE RECYCLING OF THE VALUABLE CHEMICALS AND THE USE OF THIS PURIFIED WASTE WATER FOR IRRIGATION

■ ARDA SATICI - ARMAN ÖZKAYA - YİĞİT DÜZENLİOĞLU ■ SUPERVISOR: FÜSUN ÖZYAMAN

» 2017 SAC SOCIAL SCIENCE AND SCIENCE FAIR » AWARD FOR "THE BEST APPLICATION TO LIFE"
» STOCKHOLM JUNIOR WATER PRIZE
» THE MIDDLE EAST TECHNICAL UNIVERSITY INTERNATIONAL ENVIRONMENTAL BRAIN OF THE YEAR

A very large amount of water is used in the various processes involved in the textile industry. In the textile industry 57% of the water used is released without being purified. Production of textiles requires a high usage of water so the aim of this project is to be able to use the purified water in the processes and therefore lower amount of money spent on water and its purification and consequently to protect the environment. In order to achieve this the water has to be put through further purification processes. While working on this project, as students of the Izmir American College, as always our aim was to keep clean out green planet and create a clean environment for our future. Water is a natural resource which is being used up very quickly and an essential for all people and this project has the potential to begin a chain reaction. Recycled water means less water pollution and the recycled chemicals means that companies will not have to make synthetic chemicals resulting in a reduction in the greenhouse effect. This will result in water levels remaining the same and the slowing of global warming. As students we hope that in the near future, that people will become more aware of this issue and begin working on it as this this planet belongs to all of us.

BU SAFARİ BAŞKA...

A DIFFERENT KIND OF SAFARI...

Eren Evren

Evet biz "Yıldızlara Safari" yaptık. "Tutulma Avcıları"nın gerçekleştirdiği eğitim projesine İzmir Amerikan Koleji (ACI) Astronomi Kulübü olarak 3-4 Haziran 2017'de katıldık. Bafa Gölü kıyısındaki Karia Uygarlığı-Heraklia kentinin kalıntıları arasında konaklayarak astronomi, fotoğraf ve arkeoloji konularında farklı deneyimler yaşadık. "Yıldızlara Safari" etkinliği, astronomi ve astrofotoğrafçılık başta olmak üzere tarih-arkeoloji konularını, bu güzel bölgede bize sundu. Yaptığımız yürüyüşlerle doğayı ve tarihi içiçe yaşamanın fırsatını bulduk. Gezimizin en heyecanlı en özel yeri ise, akşamüzeri kayıklarla adaya giderek gölün en karanlık bölgesinde Ay-gezegen gözlemleri yaparak Prof. Dr. Serdar Evren'den gökyüzü-gök olayları hakkında bilgi almak ve doğayı dinlemekti...
Hem bir astrofotoğrafçı hem de bir tutulma avcısı olan Kubilay Akdemir'den bu güne kadar çektiği güneş tutulmaları videolarını izledik, yaşadığı farklı olayları, anıları dinleyerek "Tutulma Avcısı" olmanın ne demek olduğunu öğrendik.
Bizler dersleriyle, atölye çalışmalarıyla, yürüyüşleriyle, yerel tatlarıyla dolu dolu iki gün geçirdik. Yeni safarilerde buluşmak üzere…

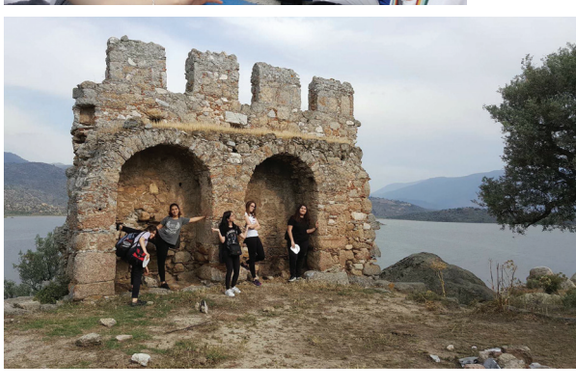

Yes. A Star Safari! The ACI Astronomy Club members took part an educational project, "Eclipse Hunters", which was held June 3rd – 4th, 2017. The event was held on the shores of Bafa Lake amongst the ruins of Heraclea, part of the Carian civilization, and involved astronomy, photography and astrophotography. This event gave us an insight into not only astronomy and astrophotography but also history and archeology. The walks we took gave us the opportunity to experience nature and history together. Our trip's most exciting and special place was our meeting with Prof. Dr. Serdar Evren in the lake's darkest place which is on an island and only reached by boat. By observing the moon and planets we obtained information about the heavens and listened to nature.
We watched videos taken by the astrophotographer and eclipse hunter, Kubilay Akdemir, of eclipses of the sun and learned what it means to be a "Eclipse Hunter" through his stories of events he has experienced and his memories. We spent two wonderful days comprising of lessons, workshops, walks and tasting local foods. Hoping to get together again on other safaris.

"Astronomi ile ilgilenenlerin kesinlikle kaçırmamaları gereken bir gezi; kurulan dostluklar da geziye ayrı bir güzellik ve eğlence kattı."
"This trip should not be missed by anyone who is interested in astronomy; the friendships we forged there brought fun and new meaning to the trip."
Engin K. L2C

"Doğanın içinde arkadaşlarımla unutamayacağımız maceralar yaşadığımız harika bir geziydi."
"I had an unforgettable experience with my friends in amongst nature. It was a great trip."
Egesu Y. L1D

"Müzik, astronomi, doğa ve arkadaşlığın yaşandığı bir anı..."
"A memory lived with music, astronomy, nature and friends."
Yankı K. Prep.A

"Venüsü izlemek için sabahlarken oynanan oyunlar, doğayı dinlemek, gözlem yapmak geziye ayrı bir heyecan kattı."
"The trip was made even more exciting by staying up to watch Venus, the games we played, listening to nature and our observations of the skies."
Melissa V. L1D

DUR

Harvard

AMERİKA ÜNİVERSİTE GEZİSİ

TOUR OF AMERICAN UNIVERSITIES

Ada Ateş / L2B

Okulumuz bize çeşitli olanaklar sağlamakla birlikte her zaman bu olanaklardan faydalanmamızı öğütler. Her sene Lise 2 seviyesinde düzenlenen Amerika Üniversite Gezisi bu olanaklardan biriydi. Bir hafta süren geziye bu sene on yedi kişi katıldık ve soranları temin edebilirim ki bu gezi geleceğimize çok büyük katkıda bulundu.

New York ve Boston şehirlerini kapsayan bu gezinin amacı sadece kafamızda belirli üniversite fikirleri oluşturmak değil, üniversitelerin kabul bölümleriyle yakın ilişkiler kurup okulumuzu temsil etmekti. Gezinin amacını en iyi yansıtan gece ise üniversitelerin kabul bölümlerini Boston şehrinde ağırladığımız geceydi. Ağırladığımız yer ise sıradan bir yer değildi, hatta ve hatta okulumuz için çok özel bir yerdi. Burası, 1800'lü yılların sonuna doğru Osmanlı Devleti'ne gelerek Amerikan Kolejlerinin temellerini atmış olan iki eğitimci ve idealist kadının yola çıktığı merkezdi. Böylesine tarihi bir binada Tufts University, Franklin Olin College, Emerson College, Boston Architectural College, Suffolks University, Bentley University, Brandeis University gibi üniversitelerden çok değerli konuklar ağırladık. Aynı zamanda çok başarılı Jovistan adlı bir mimar ve kendi şirketini açmadan önce Northeastern University ve Columbia University'nin kabul bölümlerinde çalışmış Anna adlı bir CEO ağırladık. Konuklara bakılacak olursa ortamın çok ağır ve resmi olduğu sanılabilir fakat tam aksine kahkahalar, meraklı sorular ve hararetli konuşmalar havada uçuşuyordu. Bu değerli insanlarla konuşmak, onlara üniversite hakkındaki veya Amerika'da yaşam hakkındaki spesifik soruları sorabilmek ve okulumuzu temsil etmek bizler için çok büyük bir fırsattı. Gece bittiğinde hepsinin yüzünde birer gülümseme, dillerinde Amerikan Koleji, bizlerde ise vücudumuzu ele geçiren memnuniyet duygusu vardı. Her ne kadar bu gece gezinin en önemli olaylarından olsa da gezdiğimiz üniversiteler, New York ve Boston'ın sokaklarını yürüyerek keşfetmek, yaşadığımız en büyük zevklerdendi. Uçaktan indiğimizde bile yorgunluğumuzu görmezden gelip şehri dolaşmaya çıkmamız bu gezinin iyi geçeceğinin habercisiydi. Sabahları üniversitelerin kampüslerini gezdik, tanıtım sunumlarını dinledik, akşamlarıysa yorgunluğumuzu bir kenara koyup kendimizi New York ve Boston sokaklarına attık. New York'un simgelerinden olan Times Square'den tutun, Wall Street'e, 5th Avenue'a ve Central Park'a kadar gezebileceğimiz her yeri gezdik.

Bu geceden sonra ise Boston'daki son üniversiteyi de gezince New York'a geri döndük ve şehri yaşamaya devam ettik. Döneceğimiz gün, Cumartesi, tek bir dakika bile kaybetmek istemediğimiz için erkenden kalktık ve tüm gün sürecek olan New York turumuza devam ettik. Sanırım o gün rekor kırdığımız gündü; yanlış hatırlamıyorsam yaklaşık olarak yirmi bir kilometre yürümüştük. Bu gezi için herkes Bahar Tatilini feda etti, ama edinilen dostluklar, yorgunluklar, tecrübeler ve anılar için değerdi ve değdi de. Geriye kalan ve tek söyleyebileceğim şey: Okulumuzu dinleyin ve her fırsattan yararlanın. Ya tutmazsa, olmazsa demeyin. Ya tutarsa?

As well as providing us with many opportunities, our school also advises us to take advantage of those presented to us. One of these is the tour of some universities in America which is done in Grade 10. It is a one-week tour and this year 17 students participated and I can say categorically that it has had a great effect on our futures.
The tour is based around the two cities of New York and Boston and its aim is not to encourage us to apply for particular universities here but to forge ties with the admissions departments and for us to represent our school well. The aim of the tour was best reflected in the evening we hosted for the admissions departments of the universities in Boston. The place it was held was not just any place but one with special meaning especially for our school. It was the center from which two women set out for the Ottoman Empire in the 1800s. These two women were educators and idealists who laid the foundations for the American Colleges. In this historical building we hosted the esteemed guests from the prestigious Tufts University, Franklin Olin College, Emerson College, Boston Architectural College, Suffolks University, Bentley University, and Brandeis University. Present at this gathering were two other guests: a very successful architect named Jovistan who, before opening his own company, had worked for the admissions departments of both Northeastern University and Colombia University and a CEO named Anna. Looking at the guest list you would be right to assume that this was a very formal and official atmosphere but quite to the contrary it was full of laughter, questions and heated debate. This was a great opportunity for us to learn about the universities they represented and to ask specific questions about living in America as well a chance to present our school at its best. By the end of the evening they all had a smile on their faces and knew a lot more about ACI.
Although this was one of the highlights of the tour, wandering the streets of New York and Boston and searching out new areas was one of the most pleasurable things. The very fact that right after landing we forgot about jetlag and hit the streets was a sign that this tour was going to be great. In the mornings we visited the campuses and listened to presentations but in the afternoons we hit the streets of New York and Boston, totally forgetting our tiredness. We visited every place we could including, Times Square, Wall Street, 5th Avenue and Central Park.
After visiting the last university in Boston we returned to New York. On the day we were due to return home so as not to lose a minute of sightseeing time, we got up early and spent the whole day completing out tour of New York. I think we walked a total of 21 kilometers that day, breaking the record.
In order to participate in this tour everyone forewent the Spring break but the friends we made, the fatigue, the experiences and the memories we gained were worth it. The only thing left to say is: Listen to what our school tells us and take advantage of every opportunity it presents. Never say. "It won't happen!" It just might!

Columbia

Yale

EKİN-YAZIN ETKİNLİKLERİ

TURKISH LITERATURE FESTIVAL

Neslihan Candan

Özel İzmir Amerikan Koleji Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nün 2002 yılından bu yana aralıksız sürdürdüğü bir edebiyat, kültür, sanat festivalidir "Ekin-Yazın Etkinlikleri". Aylar öncesinden başlar hazırlıkları. Akademik programımıza bağlı ve onu desteklemek amacıyla düzenlediğimiz bu etkinlikte derslerimizde okuduğumuz yapıtların yazarları/şairleri ile buluştururuz gençleri. Sınıfta sayfaların arasına gizlenen o sanatçının ete kemiğe bürünmüş bir halde alkışlar arasında Blake Kültür Merkezi'ne girdiği anda çocuklarımızın gözlerinde oluşan ışıltıyı, derste yapıtları okurken akıllarına gelen soruları sanatçının kendisine bire bir sorma fırsatı buldukları anda seslerine yansıyan heyecanı, sayfaları üzerine notlar aldıkları kitaba yaratıcısının imza attığı anda çekilen fotoğraflardaki gururlu gülümsemeyi görmek bizler için ne büyük mutluluktur...

Üç gün süren etkinliğimizin merkezini her ne kadar konuk sanatçımızla yapılan söyleşi oluştursa da etkinliğin her bir ayağı ayrı keyif verir hem öğrencilerimize hem bizlere. Yaratıcı Yazma Atölyesi'nde kendi yaş gruplarında başka okullardan gelen arkadaşları ile ortak öyküler, şiirler, masallar yazan, karikatürler çizen gençlerimiz, Dünya Tiyatrolar Günü

ÖZGÜN DİLİ VE İNCE MİZAH ANLAYIŞIYLA "MURATHAN MUNGAN"

"MURATHAN MUNGAN" DISTINCTIVE SPEECH AND FINE WIT

Eda Yıldırımkaya - LPF

Bir Hazırlık öğrencisi olarak okulumuzda gelenekselleşen "Ekin - Yazın Etkinlikleri"ne ilk kez katılma şansını yakaladım. Okulumuzda konuk olarak ağırladığımız ünlü yazar Murathan Mungan'ın daha önce birkaç şiir kitabını okumuştum ama onunla esas tanışmam okula başladığımız ilk hafta Türkçe dersinde okuduğumuz, kişinin öz saygısını ve iletişimde özel alanlara saygı göstermenin önemini vurguladığı "Ben Sizin Nereden Seniniz Oluyorum?" adlı denemesiyle oldu. Bu nedenle az çok tanıdığım bu yazarımızın söyleşisine katılmak, sanatçı kimliğini ve özgün tarzını canlı canlı kendisinden de dinlemek büyük bir zevkti benim için. Yazısında benlik bilincini savunan Mungan, söyleşi esnasında da bu konuya vurgu yapmayı unutmadı.

Söyleşiye ülkemizdeki gündemle ilgili espri yaparak başladı ve bu da seyircinin dikkatini toplamaya yetti. Kalemi güçlü olduğu gibi konuşurken de kendine has bir hitabet yeteneği vardı Mungan'ın. İnce ve zeki mizah anlayışı konuşma boyunca izleyenlerin yüzünde bir tebessüm oluşturdu. Konuşması boyunca özellikle "saf" edebiyat konusuna değindi. Kendi edebiyat ve yazarlık geçmişinin yanı sıra, ülkemizde günden güne aşınan, değerini yitiren edebiyattan da söz etti ve bazı günümüz yazarlarını eleştirdi. Edebiyatın aslında farklı bir sanat dalı olduğunu, eline her kalem alanın bu alanda usta olamayacağını detaylarıyla dile getirdi. Edebiyatsız yetişen bir bireyin beyin gelişiminin asla tamamlanamayacağına özellikle vurgu yaptı. Örnek olarak da teknolojinin dünya liderlerinden bahsetti. Teknolojide dünya liderleri firma sahiplerinin, çocuklarını beş yaşına gelene kadar teknolojiden (bilgisayar, tablet, vs.) uzak tuttuklarını söyledi. Beynin gelişim esnasında kitaba ve edebiyata ihtiyaç duyduğunu, ülkemizdeki en büyük sorunlardan birinin okul hayatında edebiyat sevgisinin aşılanmaması olduğunu belirtti. Kitapların zorunlu bir okul eşyası gibi değil, bir hayat arkadaşı gibi görülmesi gerektiğine özellikle değindi. Murathan Mungan gibi önemli bir yazarla aynı

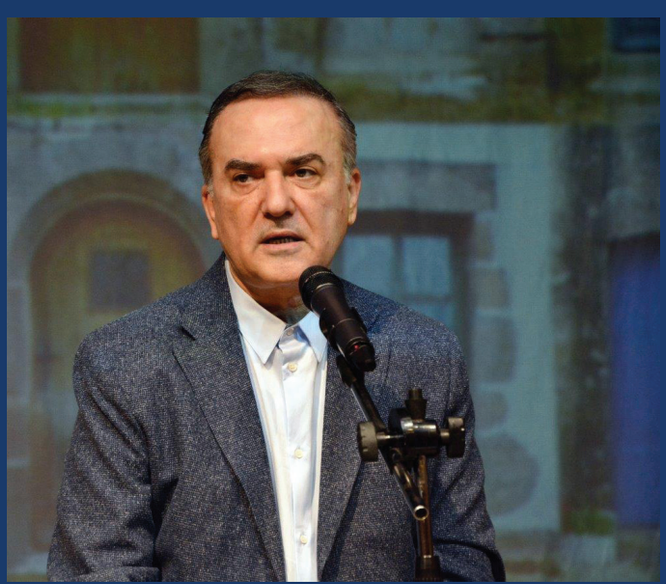

salonda bulunmak, düşüncelerini anlamaya çalışmak, tecrübelerinden ders çıkarmak, kendimle ilgili bazı şeyleri sorgulamamda bana yardımcı oldu. Ömrün ne kadar kısa olduğunu ve bu kısa sürede neyi, nasıl yaşadığımın çok önemli olduğunu, kendime ne kadar çok şey katarsam hayatımda beni güzel noktalara taşıyacak o kadar çok kapı açabileceğimi söyledi. Türk toplumunu, içinden geçmekte olduğumuz dönemi yorumlama tarzı, milli duygularımızı ve toplumumuzun kültür seviyesini sorgulattı bana. Edebiyata aşık biri olarak Murathan Mungan'la geçirdiğim bu dopdolu bir saat, hayatta çoğu şeye bakış açımı değiştirdi diyebilirim. Böyle usta bir yazarın yapıtlarını okutan ve hatta söyleşiye davet eden bir okulda okuduğumuz için ne kadar şanslı olduğumuzu kelimelere bile dökemiyorum. Bize bu fırsatı veren, "Ekin-Yazın Etkinlikleri" boyunca bizleri masalla, öyküyle, şiirle, denemeyle, tiyatroyla buluşturan Türk Dili ve Edebiyatı Bölümümüze çok teşekkür ediyorum.

As a Prep student I had my first opportunity to participate in the traditional "Turkish Literature Festival". I had read some of our guest's collections of poetry, but I really got to know Murathan Mungan in my first Turkish lesson in my first week at school in his essay; "How am I yours?" ("Ben Sizin Nereden Seniniz Oluyorum?"), which emphasizes self-respect and the respect of others' privacy. So it was a great pleasure to listen to this famous writer, I knew little about, in the flesh and see his unique style and personality. He did not forget to underline the concept of self-image defended in his writing as he spoke to us. He began with making a joke about something currently in the news in Turkey and that was enough to get the audience's attention. Mungan has a unique way of addressing people and his speech is as strong as his writing. His fine and intelligent wit put a smile on people's faces for the whole of the talk. In his talk he constantly touched on 'naïve' literature. Besides speaking of his life as a writer, he also spoke about the demise of Turkish literature at the present time and criticized some of the contemporary authors. He spoke at length on how literature is a different art and that everyone who writes is not a master of the art.

He particularly emphasized how the brain of an individual deprived of literature can never fully develop. As an example he gave the world leaders in the field of technology. He explained how the owners of the leading technological companies keep their children away from technology (computers, tablets, etc.) until they are five years old. The brain needs books and literature to be able to develop completely and one of the biggest problems in our country is that children are not taught to love literature in our schools. He said that it was important not to view books like some obligatory part of school materials but as a friend.

Being in the same place as such a famous writer as Murathan Mungan, was helpful to me in trying to understand his ideas, getting a lesson from his experiences and questioning myself about some personal things. What he said made me think that life is short and it is important how I live my life and what I do. If I bring a lot to my life it can carry me to good places and open many doors for me. He made me question how the Turkish people are interpreting what is happening in our country these days, our National feeling and the cultural level of our society. Murathan Mungan is in love with literature and I can say that the hour I spent listening to him changed my perspective on many things in life. I cannot put into words how lucky we are that we are being educated in a school which not only invites such a master of his art to the school but also has us read his great works. I would like to thank the department of Turkish Language and Literature for giving us the opportunity to experience stories, tales, poems, essays and theater during the whole of this event.

için muhteşem oyunlar koyarlar sahneye. Sabahtan akşama dolu dolu edebiyatla geçen günün gecesinde Türkçe Tiyatro Kulübü öğrencilerimizin bir yıl boyunca büyük emeklerle hazırlandıkları oyunla sahnede devleştiği anlara büyük bir gururla tanıklık eden bu kez sadece öğretmenler değil, aynı zamanda arkadaşlar ve velilerdir...İstisnasız her oyunun ayakta alkışlarla sonlandığı bu tiyatro gecelerinin ertesi günü yine bir okul günüdür ve artık kendi adıyla değil, oyundaki adıyla çağrılan gençlerin kampüste iki adımda bir durdurulup tebrik edildiği anlardaki gururlu bakışlarını bu satırlara sığdırmak asla mümkün değildir.

Her etkinlik gününün haber ayrıntıları, gün boyu elinde kamera/mikrofon ile dolaşan, bilgisayar başında yazıları baskıya yetiştirmeye çalışan Gazetecilik Kulübü öğrencilerimizin üstün çabası ile gün sonunda sıcağı sıcağına ulaşır tüm okula...Bütün okul bilir ki "Dünden Bugüne" adlı etkinlik gazetemiz "Sıcak Okunan" bir gazetedir ve içinde yok yoktur...

Kapanış Konseri... İşte aylar süren yorgunlukların, saatler süren söyleşilerin, kazanılan ödüllerin, hak edilmiş alkışların, basılmış gazetelerin yorgunluklarının atıldığı, tüm okulun hep bir ağızdan şarkılara eşlik ederek "Bahar Tatili"nin "resmen" başladığını duyurduğu o an...

Tüm edebiyat öğretmenlerinin bir sonraki yıl "Asla yapmayalım, çok yoruluyoruz" dediği zor günlerin, "Acaba seneye kimi çağırsak?"lara dönüştüğü bir mucize anı...

Evet...15 yaşına gelmiş, geleneksel bir edebiyat, kültür, sanat şenliğidir Ekin-Yazın Etkinlikleri...

Zor ama bir o kadar da güzel...

Anlatılmaz, yaşanır...

The Turkish Literature Event, organized by ACI Turkish Language and Literature Department, is an arts festival of literature and culture which has taken place every year since 2002. Preparations begin months in advance. The aim of this festival is to support our academic program by providing the students with the opportunity to meet the authors and poets whose works are being studied in class. The students get the opportunity to meet the writer who has been hidden in the pages they have been reading in class, in the flesh. They are able to ask the writer directly any questions they had as they were reading the work. Their eyes shine as they get the book, which they have taken notes in, signed by the author and of course a photograph. This is a joy for us to watch.

The event takes place over three days and no matter if the focus is the talk by the guest speaker, each stage of the event gives a different pleasure for both the students and for us. In the Creative Writing Workshop our students with their peers from different schools work on writing short stories, poems, stories and even drawing caricatures as well as staging plays for World Theater Day. The days are filled with literature from morning to night and on the last night the student members of the Turkish Drama Club stage the play they have been working on all year. Not only the teachers get to witness the performance but also their friends and, of course, their parents. Without exception every performance has received a standing ovation and I cannot find words to express the pride those performers feel as the next day, a school day, they are called by their character's name and are stopped every two steps to be congratulated on their performance.

Each day of the event the student members of the School Newspaper Club record the daily news so they can bring it hot off the press to the whole school. You can see them wandering the campus with microphones and cameras or sitting at computers typing up their articles in an effort to make the deadlines. The whole schools knows that our activity known as "From Yesterday to Today" will have everything but everything in the newspaper and it will be read hot off the press.

The closing concert dispels all the months of tiredness and the hours of talks, with the awarding of prizes and the well-deserved applause. It sees the official beginning of the "Spring Break" as the students sing along to songs. As all the Turkish literature teachers swear they will never do this extremely tiring event again, slowly they begin to ask, "Who shall we invite next year?" and that is the miraculous moment.

This traditional event with its literature, culture and arts is really 15 years-old.

It is difficult but so rewarding. It cannot be explained as it has to be lived.

ERASMUS PROJESİ İÇİN İTALYA'DAYDIK!

IN ITALY FOR THE ERASMUS PROJECT!

25 Mart-2 Nisan tarihleri arasında İtalya'nın Bari şehrine giden İzmir Amerikan Koleji öğrencileri, Okulumuz Psikolojik Danışmanları H. Sefa Akseki ve Müjde Kartov liderliğinde, Avrupa Birliği Erasmus Plus Projesi Kapsamında okullarını ve ülkemizi temsil ettiler. Fransa, İspanya ve İtalya'dan öğrencilerle birlikte "Biyolojik Çeşitlilik" ile ilgili saha ve laboratuvar çalışmaları yaptılar. Bir yandan bilimsel bir çalışma disiplini örneği yaşarken diğer yandan farklı kültürlerle tanışma ve arkadaş olma şansı yakaladılar. Öğrencilerimizin İngilizce yazılı ve sözlü anlatımdaki üst düzey becerileri ve çalışma disiplinleri takdir topladı. Proje bitiminde öğrenciler bir hafta boyunca konuk oldukları İtalyan arkadaşlarından ve ailelerinden ayrılırken oldukça duygusal anlar yaşadılar. Avrupa Birliği'nden sağlanan destekle yürütülen projenin bir sonraki ayağı Ekim ayında Madrid'de gerçekleşecek.

Students from ACI, chaperoned by two of our school's psychology advisors, Sefa Akseki and Müjde Kartov, represented Turkey and the schools involved in The European Union's Erasmus Plus Project in Bari, Italy from March 25th to April 2nd. They conducted field and laboratory work on Biological Diversity along with students from France, Spain and Italy. The students were not only able to observe the discipline involved in scientific study but also were able to meet people from different cultures and to make new friends. Our students were congratulated for their superior skills in both spoken and written English, as well as their study habits. There were touching moments as our students said goodbye to their Italian host families and friends. The next stage of this project, supported by the European Union, will be held in Madrid in October.

AVRUPA ÖĞRENCİ FİLMLERİ FESTİVALİ'NDEYDİK

ACI FILM STUDENTS AT THE 2017 EUROPEAN STUDENT FILM FESTIVAL IN GENEVA

Mart ayında, film seçmelisi alan bazı ACI öğrencilerimiz, İsviçre'nin Cenevre şehrinde yapılan Avrupa Öğrenci Film Festivali'ne katılma şansını yakaladı. IB Film öğretmenimiz Valantis Stamelos rehberliğinde etkinliğe katılan öğrencilerimiz, bir hafta boyunca film endüstrisinden çok önemli isimlerin yönettiği çalıştaylara katıldılar. Her gün, diğer uluslararası okullardan gelen öğrenci arkadaşlarıyla bir araya geldiler ve ilgili film malzemelerini de kullanarak, 48 saat içinde ortaya çıkaracakları kendi kısa filmleri üzerinde çalıştılar. Sonrasında, her grubun filmi izlendi ve birçok ödül verildi.
ACI öğrencilerinin daha önceden hazırladıkları ve festival komitesi tarafından gösterimine izin verilen üç kısa filmi de festival sırasında izlendi. İlk film, Lise 2 öğrencilerimiz tarafından çekilen "Outside the Box/ Kutunun Dışı" idi. Film, ailesinin üniversitede müzik okumasını istemediği ve bu konuda onları ikna edemeyen genç bir lise öğrencisinin bir şans taşı bulmasıyla gelişen hikayesini anlatıyordu. Lise 3 öğrencilerimiz tarafından çekilen ikinci film, "Testimony/ Tanıklık" bir gencin, mahallesindeki bir kız arkadaşıyla arkadaşlık etmeye başlamasıyla ortaya çıkan rahatsız edici davranış değişikliklerini konu ediyordu. Son film, Lise 4 IB öğrencilerimizin derslerinin bir parçası olarak çektikleri "Empty Seat/ Boş Koltuk" idi. Film, etrafındaki dünyanın kendine yabancılaştığını düşünen ve bu durumdan kurtuluşu müziği kullanarak bulan bir genç kızın hikayesini anlatıyordu.
Filmler gösterilmeden önce öğrencilerimiz filme yaklaşımlarını ve yapım aşamasında yaşadıklarını anlattılar. İzleyicilerden gelen olumlu tepkiler, tamamıyla İngilizce'nin kullanıldığı bu uluslararası ortamda, öğrencilerimizin film konusunda da ne kadar iddialı olduklarını bir kez daha

kanıtladı ve gelecek yıllarda bu önemli organizasyondaki yerini sağlamlaştırdı.
• ***Lise 2 Öğrencileri:*** Can Ölmezoğlu, Melda Yazgın, Doruk Kırbeyi, Mertcan Doğan
• ***Lise 3 Öğrencileri:*** Rita V. Ruso, Yankı Çam
• ***Lise 4 Öğrencileri*** (Festivale katılmadılar)***:*** Leyla Senocak, Eda Ağanoğlu, Aslı Kokuludağ, Nazlı İris Özen

This past March, select ACI film students had the amazing opportunity to attend the European Student Film Festival in Geneva, Switzerland. Under the guidance of ACI's IB Film instructor Valantis Stamelos, the students spent one week at the festival where they attended several unique film workshops instructed by professionals in the film industry. Each day was spent with students from several other international schools, where they gained hands on experience with film equipment and worked together in groups to produce their own short film within 48 hours. Each of the groups' films were then screened and awarded accordingly.
In addition, our ACI students produced 3 different short films which were submitted and accepted by the festival. The first film screened was produced by our Lise 2 students entitled 'Outside the Box', which centered around a young high school student who finds a lucky stone after becoming extremely dismayed by his parents' refusal to pursue music studies for when he attends university. The second film from our Lise 3 students was entitled 'Testimony', which centered around a young man's disturbing awakening after dating a new girl in his local neighborhood. The third film screened was the official IB Film entry for our Lise 4 class. Entitled 'Empty Seats', the film tells the story of a young girl who uses music as her only source of salvation from the alienation of the world around her. Each film was screened with our students discussing their approach to their films and the production aspects that went into producing them. On an entirely international platform with English as the language of choice, our students proved to be strong contenders in the arena of film, with great reactions from the audience, solidifying a relationship with the festival for years to come.
• ***Lise 2 Students***: Can Ölmezoğlu, Melda Yazgın, Doruk Kırbeyi, Mertcan Doğan
• ***Lise 3 Students:*** Rita V. Ruso, Yankı Çam
• ***Lise 4 Students*** (not in attendance)***:*** Leyla Senocak, Eda Ağanoğlu, Aslı Kokuludağ, Nazlı İris Özen

İYİ BİR LOGONUN ANAHTAR ÖZELLİKLERİ

THE KEY FEATURES OF A GOOD LOGO

Cansu Çubukçu / L3B

IB Görsel Sanatlar öğrencileri olarak, dersimizin dijital platformdaki çalışmaları çerçevesinde 1 haftalık eğitici bir workshopa katıldık. Bu workshoptaki amacımız Adobe Illustrator ve Photoshop programlarının temel adımları öğrenip ilerideki kolaj, fotoğrafçılık vb. ünitelerimiz için güçlü bir altyapı oluşturmaktı. İsviçre'den gelen eğitmenimiz Michelle Stark ve öğretmenimiz Matthew Haughn sayesinde çok verimli bir hafta geçirdik.

İlk günlerde Adobe Illustrator programındaki araç gereçleri tanıdık ve Ms. Stark bunların nasıl kullanılacağını örneklerle anlattı. Ayrıca ileride en çok işimize yarayacak araçlar hakkında ipucu verip, Mouse ve klavyeyi pratik bir şekilde kullanmayı öğretti. Illustrator'dan sonra Photoshop'un temel özelliklerini öğrenmemiz çok kolay oldu. Daha sonraki amacımız önümüzdeki yıl düzenlenecek olan sene sonu sergimizde, sanat çalışmalarımızın üzerinde imza niteliği taşıyacak olan logolar tasarlamaktı.

Bazılarımız ise kendi markalarını canlandırıp bunlara yönelik yaratıcı tasarımlar yaptılar. Bunun için ilk adımımız, bilindik markalardan beğendiğimiz ve beğenmediğimiz logoları belirlemek oldu. Beğenmediğimiz logoların nasıl geliştirilebileceği hakkında fikir yürütüp beğendiklerimizin de ortak özelliklerini saptadık. Ayrıca meşhur markaların logolarının yıllar içerisindeki değişimlerini değerlendirdik ve sınıfça çıkarımımız, hemen hemen hepsinin günümüze kadar basitleştirildiğiydi. Böylelikle iyi bir logonun anahtar özellikleri dolaylı olarak belirlendi – sıra herkesin bu özellikleri göz önünde bulundurarak kendi sanatçı kimliğini yansıtacağı bir tasarım yapmaktı. Çizim defterlerimize kendi logomuz hakkındaki fikirlerimizin taslağını oluşturduktan sonra, diğer logolarla yaptığımız gibi birbirimize iyi ve kötü eleştirilerimizi yaptık ve önerilerimizi sunduk. Birbirimizden ve öğretmenlerimizden aldığımız geri bildirimlerden yola çıkarak en iyi üç logomuzu daha belirgin hale getirip son elemelerimizi yaptık. Ms. Stark bize, defterlerimizdeki tasarımı bilgisayar ortamına kolayca taşımanın formülünü öğretti, dolayısıyla teknolojiye yatkın olmadığı için tasarım yapamayacağı düşüncesine kapılanlar bile bu şekilde çok yaratıcı dizaynlar yaptılar. Ms. Stark'ın öğrettiği metotlarla logolarımızın düzeltmelerini yapıp dijital ortama uygun hale getirdik. Ayrıca renk paletleri, yazı stili vs. kullanacaklar için de faydalı olabilecek internet siteleri tavsiye etti. 1 haftanın sonunda tüm bu teknik bilgileri öğrenmenin yanı sıra, herkesin kendisine özgü sıfırdan yarattığı bir logosu oldu. Bu yüzden hepimiz çok gururlandık. Ayrıca çoğumuzun fazla aşina olmadığı grafik tasarım alanını da tanımış olduk; hatta kimimizin bu alandaki yeteneği gün yüzüne çıktı.

We, the IB Visual Arts students, attended a week-long workshop on the use of the digital platform in our classes. Our aim was to learn how to use the basics of Adobe Illustrator and Photoshop so that we would have a foundation to use them in our units on collage and photography. We had a very productive week thanks to Michelle Stark, a teacher from Switzerland, and our own teacher, Matthew Haughn. The first day we learned about the tools in the Adobe Illustrator program and Ms. Stark showed us how to implement them through examples. She then gave us some important tips on how to use the most useful tools; the mouse and keyboard, in the most practical ways. After this it was much easier to learn the basics of Photoshop. Our other aim was to design logos for our Year End Exhibition, to be given next year, which would serve as our signatures on each of our installations. Some of us created and then designed our own trademark. To do this our first step was to select known trademarks and separate the logos into the ones we liked or didn't like. We decided how we could improve the ones we didn't like and decided on the common features of the ones we did like. We studied how the famous brands had developed their logos over time and discovered as a class that they had simplified them. In this way we arrived at the key features of a good logo. Then it was up to us to keep these features in mind as we designed our own logos as we reflected our own artistic personality.

When we had completed our preliminary designs we presented them to the other students for feedback. Once we had got feedback from each other and our teachers we selected our three best logos and brought them to their final form before narrowing down the choice. Ms. Stark showed us an easy formula to transfer our design from our sketch books to the computer so that even those who though they had no technological talent were able to make quite creative designs using this method. Using Ms. Stark's method we fixed up our final logo and made it suitable for digital display. She also recommended some useful websites that we could you use for color range and font styles. In addition to having learned all this technical information in one week, each person had their own logo which we had created from scratch. We were very proud of ourselves. In addition we had also been exposed to graphic design an area which most of us were not familiar with but one where some us discovered we had a talent for.

FELSEFE BULUŞMALARI

MEETING PHILOSOPHY

Uzun yıllardır devam eden Ege Felsefe Platformu Felsefe etkinliklerinin bu yıl içindeki sonuncusu okulumuzda " Varoluşçuluk " konusunda atölye çalışmaları olarak yapıldı. Ege Felsefe Platformu yaklaşık 15 yıl önce İzmir'deki Felsefe Öğretmenlerinin, felsefeye merak duyan öğrencilerini bir araya getirmek ve birlikte felsefe yapmanın, felsefeden konuşmanın, birlikte düşünmenin tadına varabilmeleri için oluşturdukları bir platform.
Yılın bu son etkinliği, Açılış programına Müzik Öğretmenimiz Çağrı Düzalan'ın ve arkadaşlarımızın Varoluşçuluğu anlatan sahne performansıyla başladı. Programın ilerleyen dakikalarında okulumuz Tarih Öğretmeni Sema Gür bir varoluş hikayesi olarak " Süslü Kadınlar Bisiklet Turu" sunumunu paylaştı.
Felsefe önce biraz sabır, biraz merak, biraz adanmışlık isteyen ve siz ona yaklaştıkça kendini açan bir alan. İnsanlığın yüzyıllar boyunca ve bugün de sormaya devam ettiği sorular, bir anlam arayışının işareti. Anlam arayışı da yaşadığının" ".
Yılın son etkinliğinde de bu anlam arayışının farklı bir rengine dokunan var olmak, özgür olmak, kaygı ve korku duymak, bunalmak, saçma, benlik, kendini yaratmak, tutsak olmak gibi kavramlarla bezeli " Varoluşçuluk" temamızı bu sefer okulumuzun farklı renkleriyle yani diğer branşlardan öğretmenlerimizin liderlik ettiği atölyelerle işledik. Ve Varoluşçuluğun, Edebiyat, Din, Psikoloji, Yaratıcı Drama, Sinema, Müzik ve Görsel Sanatlar alanlarındaki izdüşümlerini çalıştık, tartıştık. Sonrasında oditoryumda toplanarak birbirimizle atölyelerdeki çalışmalarımızı paylaştık. Sözü geçen kavramların diğer disiplinlerle nasıl buluştuğu ya da yaşamla nasıl iç içe olduğunu deneyimledik.
İzmir'in farklı okullarından gelen arkadaşlarımızla Felsefe çatısı altında toplanmış olmak, varoluşçuluğu farklı disiplinlerin içinde düşünmek, yeni sorularla karşılaşmak, farklı cevaplara, farklılıklara saygı duymak günümüzün verimli geçmesini sağladı. Etkinlik sonu okulumuza gelen arkadaşlarımızdan alınan geri bildirimler onların da bu etkinlikten mutlu ayrıldığını söylüyordu. Misafirlerimizden gelen geri bildirimler şöyle oldu: "İlham vericiydi." "Bu konuyla ilgili gayet verimli ve kişiliğime bir şeyler katan bir etkinlikti." "Çok yararlı bir buluşma olduğunu düşünüyorum." "Samimi ve güzel bir sunum oldu." "Bilgilendirici ve eğlenceliydi." "Uyumumuz çok iyiydi." "Oldukça verimli." "Güzel bir etkinlikti." "Verimli geçti."

"Önem ve çaba verildiği çok belliydi." "Yaratıcı bir felsefi tartışmalar ve yeni bilgiler öğrendik." "Atölye öğretmenlerimizin gerek bilgilendirmeleri, gerekse hevesle ve heyecanla, öğrencileri bir şeyler yapmaya teşvik ederek bizlerle vakit geçirmelerinden zevk aldım."
Felsefenin yaşanan, canlı, iletişim, sevgi ve saygı dolu diyalog, düşünme ve paylaşma olduğu gerçeğini bize yaşatan bu etkinlik için okulumuza, Felsefe zümresi öğretmenlerimize, okulumuza gelen tüm öğretmen ve öğrenci arkadaşlarımıza teşekkür ediyor, gelecek sene yine buluşmayı umuyoruz.

The Aegean Philosophy Platform has been in existence for a number of years and the last philosophy event of the year was held at our school in the form of workshops with the theme of 'Existentialism'. The Aegean Philosophy Platform was established about 15 years ago by philosophy teachers in Izmir to bring together students interested in philosophy in order to discuss philosophy and enjoy thinking together.
This year this event began with an opening ceremony at which our music teacher, Çağrı Düzalan, and our students put on a performance to explain existentialism. Later on in the program our history teacher, Sema Gür, made a presentation on the "Dressy Women's Bicycle Tour" as a story about existentialism.
Philosophy requires a little patience, curiosity and dedication and as you get closer to it, it opens up to you. For hundreds of years humans and today humans seek answers to questions and this points to a need for us to make sense of things.
While we searched for meaning in this last event of the year we wanted to bring a different perspective to the concepts of existence, freedom, anxiety and fear, distress, ego, self-creation, and being bound to something so we asked teachers from other disciplines to lead the workshops under the theme of existentialism. So we worked on and discussed existentialism through the areas of literature, religion, psychology, creative drama, cinema, music and visual arts. Then we shared the results of our workshops in the auditorium.
We experienced how those concepts were brought together in the other disciplines and how they are a part of life..
Our day was made profitable by spending the day under the umbrella of philosophy with students from different schools in Izmir, thinking about existentialism through different disciplines, coming up against new questions, and different answers, and respecting other points of view. The feedback we received from those visitors to our school show that they left pleased with the event.
Feedback from our visitors:
"It was inspirational." "This event was productive and had an effect on my identity." "I think it was a very worthwhile meeting." "It was an honest and good presentation." "It was fun and informative." "It was very productive" "We got on well." "It was a good event." "It was valuable." "It was obvious that a lot of work and effort had been put into it." "It was a valuable philosophical discussion and we learned a lot.""Our workshop leader was informed, and motivated us to do something with enthusiasm and excitement and I enjoyed being part of the workshop."
We thank our school, philosophy teachers and student friends for this event, and for the experience of thinking and sharing a dialogue full of love and respect, communication and a lively and living philosophy. Hoping to meet again next year.

"DÜŞÜN-YAZ"IN DÖRDÜNCÜ YILI

THE FOURTH "THINK AND WRITE" COMPETITION

Lise öğrencilerinin, felsefenin temel sorunları hakkında düşünebilmelerini, okuma, anlama ve yorumlayabilme becerisi kazanmalarını, tutarlı düşünebilmelerini, düşündüklerini temellendirebilmelerini, felsefi bir dille, felsefe kavramlarını kullanarak yazı yazabilmelerini, felsefeyi yaşamı anlamlandırma çabasında kullanabilmelerini sağlamayı amaçlayan DÜŞÜN YAZ Felsefi Deneme Yazma Yarışması, okulumuzda yapılan Final oturumu ve ödül töreniyle birlikte 4. Yılını doldurdu.

İzmir Amerikan Koleji ve Felsefeciler Derneği İzmir Şubesi işbirliğinde yapılan yarışma üç aşamadan oluşuyor. Ülkemizin bütün liselerine yapılan duyurudan sonra katılmak isteyen öğrenciler www.düsünyaz.com adresine kayıt yaptırdılar. İlk olarak Ağrı'dan Bodrum'a, Trabzon'dan Gaziantep'e bir çok ilde 780 katılımcı Aralık ve sonra Mart ayında ilan edilen tarih ve saatte, sitede yayımlanan üç konudan birini seçerek yazılarını online olarak yazdılar. Öğrencilerin 1. aşamada aldığı puanın %40'ı, 2. aşamadan aldığı puanın %60 alınarak elde edilen puana göre sıralandıklarında ilk 30 öğrenci finale kaldı. Final için Kırşehir'den, Tekirdağ'dan, Zonguldak'tan, Trabzon'dan, Konya'dan, Kocaeli'nden, Ankara ve İstanbul'dan bir gün önce İzmir'e gelen katılımcılar ve onların değerli öğretmen ve velilerini okulumuzda ağırlamaktan büyük mutluluk duyduk.

Final İzmir Amerikan Koleji'nde saat 10.00'da, ACI Garage'da yapıldı. Klavye seslerinin hiç susmadığı ortamda,

Türkiye'nin dört bir yanından gelen katılımcılar, verilen üç konudan birini seçerek saygıdeğer bir gayretle üç saat boyunca yazılarını yazdılar.
Öğrencilerimizi Tarih Öğretmenlerimiz Sema Gür ve Esra Uluz'a küçük bir Kent Tarihi gezisi için bırakırken jüri yazıları okumak üzere toplandı. Değerlendirme sonucunda en iyi beş yazı belirlendi. Ödül töreninde 5. ve 4.lük ödülü olarak Tablet, 3.lük ödülü olarak Netbook, 2 ve 1.lik ödülü olarak dizüstü bilgisayarları sahiplerini buldu ve Düşün-Yaz'ın 4. yıl pastasının kesilmesiyle ödül töreni sona erdi.

The Philosophy Written Composition Competition, "THINK, WRITE" was held at our school for the fourth year. The aim of this competition is to encourage high school students to think about basic philosophical questions, to gain reading, comprehension and interpretive skills, to be consistent in their ideas and to have a firm basis for them as well as being able to write using the terminology of philosophy and its concepts. Students must also be able to give meaning to philosophy in real life.
The competition, which is held through cooperation between ACI and the Izmir Branch of the Philosophers' Association, comprises of three stages. After announcing the competition to all high schools in Turkey, the students who wish to participate registered at www.düşünyaz.com website. A total of 780 students wrote their first piece online by selecting one topic from a choice of three which were announced online on preset days and times in December and March. Participants were from many regions of Turkey such as Ağrı to Bodrum and Trabzon to Gaziantep.

The choice of the final 30 for the final was made by taking 40% of the points scored in stage 1 and 60% in stage two and ranking them in order.
We were very happy to host the finalists, their parernts and their teachers who came from; Kırşehir, Tekirdağ, Zonguldak, Trabzon, Konya, Kocaeli, Ankara, Istanbul and Izmir.
The final was held in ACI Garage at 10:00. All that could be heard was the tapping of the keys on the keyboards as for three hours the finalists, from all four corners of Turkey, worked on the topic they had selected from a choice of three.
The jury convened to read the compositions as ACI's history teachers; Sema Gür and Esra Uluz took the finalists on a brief tour of the city. At the end of deliberations the jury selected the best five pieces.
The prizes for those ranked 4th and 5th were a tablet; third place received a Notebook, whilst 2nd and 1st place received a laptop. The ceremony ended with the cutting of the 4th THINK and WRITE competition cake.

GİRİŞİMCİ KONUKLARLA SOHBETLER

CHATS WITH ENTREPRENEURS

Melisa Çekçek / L3F
JA Kulübü Öğrencisi
Member of the Junior Achievement Club

Genç Başarı Kulübü bu yıl girişimci ACI mezunlarını, konuk konuşmacı olarak ağırladı. Mezunlarımız girişimcilik hikayelerini, ACI 'dan kazandıklarıyla birleştirerek, JA öğrencilerine anlattılar ve geleceklerine ışık tuttular.
İlk konuğumuz, Alsancak Coffeco Cafe'nin kurucusu ve sahibi olan Dilek Kublay idi. Bizleri heyecanlandıran girişimcilik hikayesine 22 yaşında başlamış ve cafesini 23 yıldır sürdürmeye devam eden bir mezunumuz... Bu yolda ilerlerken özgün olma, dönemin gereksinimlerini karşılama, sağlıklı ve kaliteli yiyecekler ve bitmeyen çalışma aşkıyla başarıyı yakalamış. Alsancak'taki sokak bile, Coffeco Sokağı olarak anılmakta. İzmirli esnaftan alışveriş yapma, rakipleriyle dayanışma içinde olma ve mutfağından çıkmamacasına yoğun çalışma, çalışma, çalışma...
İkinci konuğumuz, Başak Çilingiroğlu Kurtoğlu da aile şirketi ile ilgili deneyimlerini paylaştı. 3. Kuşak olarak, ayakkabıcılık sektöründe gelişerek vardıkları noktayı vurguladı. Shoe City markası bizlere, ayakkabı alırken nelere dikkat etmemiz gerektiğini ve Başak ablanın şirketi için yaptığı yoğun çalışmaları hatırlatacak.
Üçüncü konuğumuz Jaki Baruh ise, arkadaşlarıyla kullandığı Youtube'daki kanalı olan Sokak Röportajları ile ilgili deneyimlerini paylaştı. Üniversite eğitimi ve mesleği çok farklı da olsa, bir girişimcinin sevdiği işi yaparak çok farklı noktalara varabileceğini ondan dinledik. İnsanlarla rahat iletişim kurabilmenin, güven verebilmenin pek çok kapıyı açabileceğini sevgili konuğumuzdan öğrendik.
Girişimci konuklarımız bizlerle olmaya devam edecek. Onlardan daha çok şeyler öğreneceğiz ve hayranlıkla dinlemeye devam edeceğiz.

This year the Junior Achievement Club invited ACI graduates, who are entrepreneurs, to school as guest speakers. They spoke to the club members about how what they had gained from ACI and some of their anecdotes about entrepreneurship giving the club members some light for their futures. Our first guest was the founder and owner of Alsancak Coffeco Café, Dilek Kubilay. Her exciting story began when she was only 22 and 23 years later she is still running this café. During this time she gained success by being true to herself, meeting the needs of this era, providing healthy and good quality foods, as well as tackling the never-ending work with love. Even the street is known by the name of the café; Coffeco Street. She shops from the local traders and works in cooperation with her competitors. She is always in the kitchen but most of all she works, works, works.
Our second guest was Başak Çilingiroğlu Kurtoğlu who shared her experiences working as part of the family business. She emphasized that she was a third generation family member working in the shoe sector and how they have developed the business. When buying shoes with the Shoe City brand name we learned about what to look for and remember how hard Başak Hanım works for that company. Our third and final guest speaker was Jaki Baruh, who shared his experiences of "Street Interviews" which he does through the You Tube channel with his friends. We listened to how although your university education and the career you do may be very different, if an entrepreneur does the thing s/he loves then you can end up in a very different place to where you started. We learned how doors can be opened by being able to communicate with people comfortably and give them a feeling of confidence. We are going to continue inviting entrepreneurs to be guest speakers as we can learn a lot from them as we listen to them in enthrallment.

ACI'DA MÜZİK ZİYAFETİ

FEAST OF MUSIC AT ACI

85 öğrencimizin görev aldığı ACI Çok Sesli Korosu ve ACI Klasik Müzik Orkestrası, Carl Orff'un ünlü sahne kantatı Carmina Burana'dan klasik müziğin dev bestecisi Guiseppe Verdi'nin Nabucco Operası'na, Oskarlı filmlerin müziklerinden pop klasiklere uzanan çok geniş bir repertuardan oluşan görkemli bir konsere daha başarı ile imza attı. İzleyicilerden bolca alkış alan konser, okul yılına da keyifli bir veda niteliğindeydi.

A splendid concert was held at ACI as a way of closing this academic year. The concert was given by the ACI Choir accompanied by the ACI Classical Music Orchestra comprising of 85 students in total. Their repertoire included pieces from Carl Orff's famous cantata, Carmina Burana, Guiseppe Verdi's Nabucco Opera, the music from Oscar-winning films as well as famous pop classics. The performance was given rousing applause from its audience.

■ **Çağrı Düzalan** - *ACI Müzik Öğretmeni / ACI Music Teacher*

ACI Çok Sesli Korosu ve ACI Klasik Müzik Orkestrası öğrencilerim, tüm izleyiciler tarafından beğeniyle izlenen, başarılı bir konserle yine beni gururlandırdılar. Başta bana bu imkanları veren, güvenen ve desteklerini esirgemeyen değerli ACI yöneticilerine ve bu kadar geniş ve zor bir repertuarı hazırlarken verdikleri emek,çaba ve akıttıkları ter için her bir öğrencime ayrı ayrı teşekkür ediyorum. 8 yıl önce temellerini atmış olduğum bir filizken koca bir çınar olma yolunda ilerleyen ACI Çok Sesli Koromuz ve ACI Klasik Müzik Orkestramız tüm kalbimle inanıyorum ki ilerleyen yıllarda okulumuzu katıldıkları her konserde, festivalde, yarışmada gerek yurt içinde gerekse yurtdışında başarı ile temsil etmeye, bizi gururlandırmaya devam edeceklerdir. ACI gibi büyük bir ailenin ferdi olmaktan, ACI Klasik Müzik Orkestrası ve ACI Çok Sesli Korosu gibi iki büyük müzik oluşumunun kurucusu olmaktan ve öğrencilerime konserlerinde önderlik etmekten müthiş gurur duyuyorum.

I was made very proud of the performance of the ACI Choir and ACI Classical Music Orchestra with their extremely successful concert which was greatly appreciated by the audience. This success would not have been possible without the opportunity given by the ACI administration and their trust in me and the support they provided. I would also like to thank each and every student for the work and effort they put in and for each drop of sweat as they prepared for a very varied and challenging repertoire. I planted the seeds of the choir and orchestra eight years ago and now they have germinated and are growing into sycamore tree. I know with all my heart that in the coming years, with every

concert, festival, and national and international competition they participate in, that they will be successful and continue to make us proud. I feel extremely honored to be a member of the ACI family, to be the founder of both the ACI Choir and the ACI Classical Music Orchestra and to conduct both at concerts.

■ **Eylül Şahin** - *LPF*

Kulüp Kitapçığı yayınlanır yayınlanmaz gözlerim Klasik Orkestra'yı aramaya başladı. İlk müzik dersinde de öğretmenimiz Çağrı Düzalan'a bu isteğimi belirttim ve kendisine müzik geçmişimden bahsettim. Bana olan yaklaşımı çok sıcak ve ilgiliydi. Bu da benim isteğimi arttırmış oldu. ACI'a gelmeden önce 5 yıllık bir keman ve 4 yıllık bir piyano geçmişim vardı. Aslında bu çok uzun bir süre gibi geliyor, fakat ACI'a geldiğimde bu süreci hiç de iyi değerlendiremediğimi fark ettim. Klasik Müzik Orkestrası toplantısına ilk adımımı attığım an ne kadar da profesyonel bir ortamda bulunduğumu fark ettim. Konserden sonra hem ailem hem de arkadaşlarımdan aldığım geri bildirimler bana iyi ki bu orkestraya katılmışım dedirtti.

As soon as the Club Handbook was issued I leafed through to find the page about the Classical Orchestra. I told our music teacher, Çağrı Düzalan, about my desire to be a member of this club in our very first music lesson and also told him about my experience with music. My interest to be in this club was further fuelled by his attitude and warmth towards me. Before entering ACI I had been playing the violin for five years and the piano for four. At first glance this seems like a long time but after beginning at this school I realized I had not made the best of this time. On attending the first club meeting of the Classical Music Orchestra I realized just what a professional environment I was in. After the concert, the feedback I got from my family and friends showed me I had made a good decision in becoming a member of this club.

■ **Bartu Kıray** - *LPE*

Bu sene katıldığım çok sesli koro benim için harika bir deneyim oldu. Yalnızca çok iyi vakit geçirmekle kalmadım, bunun yanı sıra müzik kulağımı da geliştirdim. Müzik öğretmenimiz Çağrı Düzalan yönetiminde sahneye koyduğumuz konser de yoğun ilgi gördü. Bu koroyu önümüzdeki senelerde de sürdüreceğimiz için

çok mutluyum. Müziğe ilgisi olan herkesin bu koroya katılmasını tavsiye ediyorum.

Being a member of the ACI Choir this year has been a wonderful experience for me. I have not only had a great time but have also developed my ear for music. Our concert, put on by Çağrı Düzalan, received a lot of interest. I am so happy that this choir will continue in the coming years. I recommend anyone interested in music to become a member of this choir.

■ **Selin Çetinol** - *LPF*

Diğer okullarda müzik dersleri bos ders olarak görülürken, bizim okulumuzda müzik dersleri sadece önemsenmekle kalmıyor aynı zamanda müzik derslerinde sanat yapılıyor. Bu sene, Çağrı Bey'in izinde Çok Sesli Koro olarak 2 Haziran Cuma günü çok güzel bir sunum gerçekleştirdik. Gündelik yaşamımızda dinlemeyi hiç aklımızdan geçirmediğimiz çok güzel parçaları seslendirmek hem beni hem de ailemi çok gururlandırdı. Seçtiğimiz parçalar sadece popüler değil, aynı zamanda anlamlı parçalardı. Bu aktivitenin bir parçası olduğum için kendimi çok mutlu hissediyorum ve umarım önümüzdeki senelerde de Amerikan Koleji'nin bu özel korosunun bir parçası olmaya devam ederim.

While in many other schools music classes are viewed as a waste of time, in our school not only are they seen as important, what takes place in them is art. On Friday June 2nd, we gave a very special performance. We performed pieces that I would never listen to normally and this made me and my family proud. The pieces which were selected were not only popular ones but also had meaning. I am very happy to have been a part of this activity and hope to continue to be a member of the ACI Choir in my remaining years at this school.

BARCELONA MÜZİK FESTİVALİ

BARCELONA SEA SUN ART FESTIVAL & COMPETITION

Alara Özkutucu / L2D

Okulumuzun her yıl Lise 2 Orkestra öğrencileri ile olan yurtdışı müzik yarışmaları her öğrencinin yer almak istediği çok büyük bir etkinliktir. Hayatımda asla sıkılamayacağım belki de tek şey olan müziği böylesine büyük bir yarışmada, okulumu temsil etmek için kullanmam, benim için büyük bir onur ve neşe veren bir olaydır. Lise hayatımda sadece bir kere deneyim elde edebileceğim bu yarışmadan bir ödül kazanarak Türkiye'ye dönmek de ayrı bir gurur kaynağı oldu. Yarışmadan kazandığımız 3.lük ödülü orkestra olarak hepimize büyük bir motivasyon sağladı. Emeğimizin karşılığını somut bir belgeyle kesinleştirebilmek de bu deneyimin paha biçilemez bir yanı oldu benim için.

Bu yıl 15 farklı ülkeden 33 okulun katılımı ile İspanya'da gerçekleştirilen "Sea Sun Art Festival & Competition"a katıldık. Barcelona'nın "Lloret de Mar" bölgesinde yapılan Sea Sun Festival & Competition, rock müzikten popüler müziğe kadar tüm türleri kapsamakla beraber bir çok ülkenin de katıldığı uluslararası nitelikte bir yarışmadır. Yarışmada zorunlu bir tür olmadığı için iki farklı türden şarkı ile yarışmaya katıldık: "Bruno Mars-Treasure" ve "Europe-Final Countdown". Bu iki parçayı Alkan Bey'in büyük titizliği ile haftalarca, defalarca çalışarak çıkarmayı başardık. Yarışma hakkında en sevdiğim kısım ise sahnede olduğum andı. Seyircinin de en az bizim kadar heyecanlı olması, alkışlarının ve çığlıklarının hiç eksik olmaması bizi orkestra olarak yaptığımız işe daha da çok bağladı. Seyircilerin dinlediği müzikten keyif alıp eğlendiklerini görmek bizi daha da çok eğlendirdi. Barcelona'ya ilk kez gitmeme rağmen, insanların samimiyeti beni çok etkiledi. Orkestra arkadaşlarımın neşeli ve eğlenceli olmasının yanı sıra Alkan Bey'in ve Kıvanç Hanım'ın destekleyici tutumları Barcelona'yı daha zevkli bir hale getirdi.

Hem müzik yapıp, hem kesintisiz "Paella" yiyip hem de kiraladığımız bisikletler ile İspanya sokaklarını gezmek hayatımda unutamayacağım bir deneyim oldu. Sagra de Familia ve Salvador Dali müzesini görmek de ayrı bir keyifti. Müziği çok seven biri olarak böyle bir deneyimi yaşama şansını elde etmiş olduğum için öncelikle Alkan Bey'e, daha sonra da yaptığımız bu sanatı sahneye enstrümanları ile çıkaran orkestra arkadaşlarıma çok teşekkür ederim. Her ne yaşta olursam olayım umarım müzik hayatımdan hiç eksik olmaz. Barcelona şimdiden hayatım boyunca unutmayacağım anılarım arasında baş sıralarda yerini aldı.

***Every year the Grade 10 members** of the School Orchestra want to be participants in this international music competition as it is one of the biggest events of the year. Probably the only thing in life that never bores me is music so to be able to represent my school in this competition is something that is an honor and also gives me great pleasure. The greater honor was to be able to return to Turkey with an award from this competition as I had only this one opportunity of taking part in it. Winning third place was a great motivation for the whole orchestra. This award was the concrete proof of the effort we had put in and an invaluable experience for me personally.*

This year there were 33 schools from 15 different countries participating in the Sea Sun Art Festival and Competition which was held in the Lloret de Mar district of Barcelona and is a prestigious international competition with performances ranging from rock music to popular music. Since there was no elimination round we entered the competition with two different songs; "Treasure" by Bruno Mars and "Final Countdown" by Europe.

We learned these two pieces through Alkan Bey's efforts and practicing numerous times for weeks. My favorite part of the competition has to be the actual performance. We were very happy to see that the audience had enjoyed our performance and with their applause and screams we performed even better.

Although this was my first time in Barcelona, I felt connected to the city because of the warmth of the people. My fellow members of the orchestra were fun and with the support of Alkan Bey and Kıvanç Hanım, Barcelona was a great place to be. To perform, eat paella and explore the streets of Barcelona on rented bikes were all part of an unforgettable experience. Visiting Sagra de Familia and the Salvador Dali museum were also extremely enjoyable. As a music lover I would like to thank Alkan Bey and my fellow members of the orchestra for this experience. I hope that music will also be a part of my life no matter my age. The Barcelona experience has taken first place in my life of memories.

DAİMA CAZ | *JAZZ FOREVER*

Paşa Ali Aslan / L1F

İki yıldır sürekli olarak okulumuzda Alkan Bey tarafından kurulan "Part-Time" isimli caz grubunu dinledik. Lise 2, 3 ve 4. sınıf öğrencilerinin içinde olduğu Part-Time grubunu dinlerken ben ve diğer enstrüman çalan arkadaşlarım, "Bu şarkıları çalmak ne kadar zevkli olurdu" diye söylenir, caz dinlemenin ne kadar keyifli olduğundan bahsederdik. Part-Time grubunun yaptığı müzik benim için gerçekten çok başarılı bir müzikti. Grup olarak okulda verdikleri konserler ve Vodafone Liselerarası Müzik Yarışması'nda üst üste 2 sene boyunca kazandığı ödüller ve dünyanın en büyük 3 caz yarışmasından biri kabul edilen "Bucharest International Jazz Festival" de kazandıkları ödüller yaptıkları müziğin ne kadar iyi olduğunun da bir kanıtı niteliğindeydi.
Part-Time grubunun öğrencileri mezuniyet aşamasına geldiği için artık caz grubu ne olacak diye düşünmeye başlamıştım. Tam da bu sırada Alkan Bey "Arkadaşlar yeni caz grubumuz için listemiz hazır hadi bakalım çalışmalara başlıyoruz" dediğinde beni de gruba baterist olarak aldığını öğrendim ve çok heyecanlandım. Bateride ben Paşa Ali Aslan ve Bora Karakaş, Bas Gitarda Barış Yalnız ve Bartu Kıray, Piyano ve Klavyelerde Dinç Özeren, Elektro gitarda Kerem Dayı ile Saksafon, klarnet ve akordeon da Yiğitalp Buttanrı'dan oluşan orkestramız ile çalışmalara başladık. Bu sayede caz dinlemenin ne kadar keyifli olduğundan bahseden bizler caz çalmanın çok ama çok daha keyifli olduğunu keşfetmiş olduk.
Biden önce kurulmuş olan okul caz grubumuz "Part-Time"a ithafen grup ismimizi de "Full-Time" olarak seçtik. Alkan Bey ile birlikte gerçekleştirdiğimiz ilk performansımızı okulumuzun "Open Night" etkinliğinde gerçekleştirdik. Sahnede caz çalmanın tadı artık damarlarımıza girdi. Yıl sonu konserimizde ikinci konserimizi yaparak konser performanslarımızı geliştirmeye devam ettik. Arkadaşlarımızdan ve öğretmenlerimizden aldığımız olumlu ve motive edici yorumlar da bizi daha da çok motive etti.
Şimdiki hedeflerimiz arasında ilerleyen yıllarda tıpkı bizden önceki caz grubumuz Part-Time da olduğu gibi yarışmalarda okulumuzu gururlandıracak başarılara imza atmak. Başta müzik öğretmenimiz Alkan Bey olmak üzere bu grupta beraber müzik yaptığım arkadaşlarımla olmak ve müzik yapmak çok keyifli.
Part-Time gözünüz arkada kalmasın, grubunuz bize emanet.

For the past two years we have listened *to the Jazz group, Part-Time, founded by Alkan Bey. The group is made up of Grade 10, 11 and 12 students and me and my friends who play instruments who have always said how wonderful it would be to be able to play a particular song and commented on what a pleasure it is to listen to jazz. As far as I am concerned the music the group, Part-Time, plays is very accomplished. The fact that they have given concerts, for two years have won awards at the Vodafone High School Music Competition, and won an award at the Bucharest International Jazz Festival,(considered to be one of the three greatest jazz competitions), is proof of the quality of the group.*
I had started to wonder what would become of the group as some of its members neared graduation. Right about then Alkan Bey announced the members of the new jazz group and that rehearsals were starting. Imagine my excitement when I learned that I had been selected to be a member of the percussion section. The percussionists were to be me, Paşa Ali Aslan and Bora Karakaş, base guitarists; Barış Yalnız and Bartu Kıray, piano and keyboard; Dinç Özeren, electro-guitar; Kerem Dayı and clarinet, accordion; Yiğitalp Buttanrı.
While we had agreed that listening to jazz was extremely enjoyable, after beginning practices we learned that playing jazz was even more enjoyable.
While the original jazz group had been called, Part-Time, we decided to call ourselves, Full-Time. Our first performance with Alkan Bey was at the Open Night event in school. We had caught the bug for playing jazz. We developed our performance skills with our second stage appearance at the Year-End Concert. We were further motivated by the positive feedback from our friends and teachers.
Our goal now, is to carry on the record set up by the previous jazz group, Part-Time, and win further competitions to make our school proud of us. Spending time playing jazz with Alkan Bey, our music teacher, and my fellow group members is wonderful.
No need to worry Part-Time the jazz group is in safe hands!

SATRANÇTA BAŞARILI GÜNLER

SUCCESS IN CHESS

Mart ayında Samsun'da yapılan turnuvadaki sonuçlarından dolayı, Nevşehir'de yapılan Okul Sporları Satranç Türkiye Birinciliği Turnuvası'na katılmaya hak kazanan satranç takımımız başarılı bir performans sergileyerek, Türkiye'nin değişik illerinden gelen okullar ve takımlar arasında ilk 10'a girdi. Öğrencilerimizi ve öğretmenimiz Emel Aksu'yu kutluyoruz. Satranç takımımızın iki başarılı üyesi, Berfin Koç ve Fahri Sever, satranç sporu ile ilgili görüşlerini bizim için yazdılar. Bakalım, bu önemli spor, öğrencilerimiz için neler ifade ediyor?

Following the results of the tournament held in March in Samsun, our school chess team won the right to compete in the School Sports Chess Turkey First Tournament and were very successful. Our team ranked in the first ten among schools from all over Turkey. We congratulate our students and their sponsor teacher, Emel Aksu.
Two of our successful team members, Berfin Koç and Fahri Sever wrote about their thoughts on chess. Let's have a look at what they have to say:

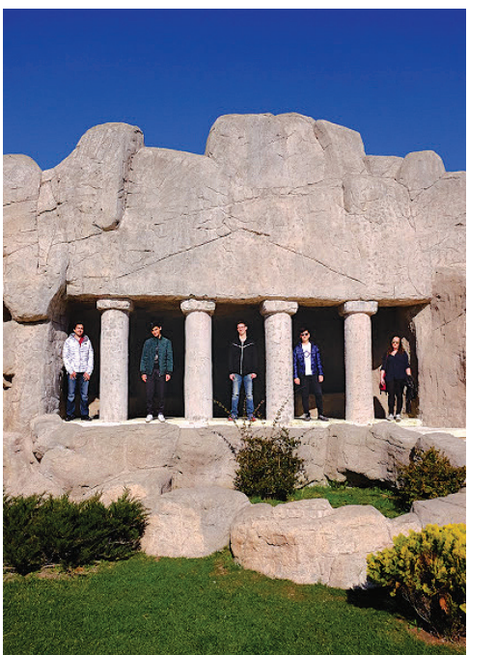

HAYATIN OYUNU: SATRANÇ

GAME OF LIFE: CHESS

Fahri Sever

İki renk, sekiz yatay, sekiz düşey, otuz iki taş, altmış dört kare, milyonlarca oynanabilir hamle ve içinde kaybolabileceğiniz tek bir dünya. Kaybolurken kendinizi bulabileceğiniz bir dünya. Ben satrancın bu gizemli ve etkileyici dünyasıyla birinci sınıfta tanıştım. Satranca başladıktan sonra fark ettim ki, kafamı karıştıran bir olay olduğunda kafamı dağıtmak için satranç oynuyordum. Satrancı o kadar seviyordum ki onu bir oyundan öte olarak bir yaşam tarzı ve bir dost olarak görmeye başlamıştım.
Satranca başladığım zamanlarda tek sıkıntım hiperaktif olmamdı. Bir şeye odaklanmakta zorlanıyordum. Yıllar geçtikçe satranç oynama aşkının da verdiği istekle olaylara

daha iyi odaklanmaya başladım. Beş dakika bir yerde oturamayan Fahri, saatlerce satranç oynayabiliyordu. Odaklanmamdaki bu gelişme ile sadece satrançta değil, hayatımdaki çoğu olayda başarılı olmaya başladım. Arkadaşlarımla ilişkilerim daha iyi hale geldi, derslerim düzeldi, sınavlarım güzel geçmeye başladı ve hepsinin sonucu olarak mutlu oldum. Satrancın gizemli ve verimli dünyasından o kadar fazla yararlandım ki hayatımın da bir satranç oyunun içinde olduğunu fark ettim.
Satrançta kazanmak için bütün taşlarınızı kullanmalı, hepsini kullanışlı ve anlamlı yerlere getirmelisiniz. Yapacağınız hamlenin birden fazla anlamı olmalı. Dikkatli olmalısınız. Planlamalısınız. Hata yaptığınızda oyunu kaybedebilirsiniz. Satranç, gerçek hayatta da yapacaklarınızın sonuçlarını düşünmeden yapmamanızı ve olaylara farklı açılardan bakarak hayatınızı planlamanızı sağlıyor, bir amaca ulaşmanız için gereken yolu hesaplamanız gerektiğini gösteriyor sizlere. Yaşıtlarımın ve benden küçük kardeşlerimin hepsinin önünde yıllarca sürecek bir hayat var. Hayatlarımızı planlamak ve bunu tek başımıza yapabilmek yaşıtlarımın ve kardeşlerimin ihtiyacı olan en önemli özellik. Bundan beş yıl sonra kendini nerede görüyorsan önündeki dört hamleyi beşinci hamle için yap. Bu hamleleri de yavaş yavaş düşünerek bulacaksınız. Burada da satrancın önemi çıkıyor çünkü planlama yeteneğinizi geliştiriyor. Özetleyecek olursak, satrancın kendine ait dünyasından, yararlanabileceğiniz

ve hayatınızı tümüyle değiştirebileceğiniz özellikler ve daha bir çok şey kazanabilirsiniz.

Two colors, eight horizontal, eight vertical, thirty-two pieces, sixty-four squares and millions of possible moves and a world you can get lost in. However, while getting lost, you can also find yourself. I was introduced to this mysterious and fascinating world in first grade. I soon realized that whenever something was troubling me I would turn to chess to clear my head. I loved chess so much that I began to see it as more than a game; more like a way of life or a friend even.
The only problem I had with playing chess was that I am hyperactive. I had difficulty focusing on anything. With my love of chess as the motivation and as the years passed my concentration began to improve. The Fahri, who couldn't sit still for five minutes, could play chess for hours. The development in my ability to concentrate not only improved when I was playing chess but also in other areas of my life where I began to be successful. I started to develop better relationships with my friends, my lessons improved, my grades got higher and as a result I was happy. I had benefited so much from the mysterious and profitable world of chess that I realized I was actually living in a game of chess. In order to win in chess you need to use all the pieces and place them in functional and meaningful places. The move you make needs to have more than one meaning. You must be careful, planned because if you make a mistake you will lose. Chess teaches us not to act without thinking in real life too and to look at things from different perspectives so you can plan your life. It shows us that in order to reach our goals we have to take stock of the paths we can take. My peers and those younger have a long life ahead of them. What we need most is to be able to make a life plan and carry it out on our own. Wherever you want to be in five years' time, make four moves in order to be able to make the fifth. You will find these moves by thinking slowly and carefully. There is where the importance of chess is made clear because it teaches you the skill of planning ahead. To sum up, you can make use of that special world of chess to change your life and gain so much more.

SATRANÇ
CHESS

Berfin Koç

Sekiz yaşımda satranç oynamaya başladığım zaman bu ilginç oyunun hayatıma bu kadar yön verebileceğini düşünemezdim. Satranca başlamam babam sayesinde oldu. Babam evde satranç çalışırken yanına oturur, tahtanın dışına çıkan taşlarla oynardım. Zamanla tahtanın içindekilerle de ilgilenmeye başladım. Kendi kendime taşların gidişini öğrendim, sonra da bir satranç merkezinde satranç dersleri almaya başladım. Satranç dersleri hiç beklediğim gibi geçmiyordu, ben satranç oynamak istiyordum dersler ise teorikti. Bu nedenle, satranç öğretmenim daha hazır olmadığımı söylese de ilk turnuvama katıldım. Gerçekten hazır değildim, yaptığım beş maçın beşini de kaybettim ama yılmadım. İki hafta sonra bir turnuvaya daha katıldım. Bu turnuvada beş maçtan birini kazanmayı başardım. Tam satrançtan bıkmak üzereyken kazandığım o maç satranca devam etmemi sağladı. İyi ki kazandım, iyi ki 10 yıldır satranç oynuyorum. Satranç bana analitik düşünce, dakiklik, zaman yönetimi, olaylara çok yönlü bakma gibi özellikler kazandırdı. 64 karelik satranç tahtası kimine çok büyük gelse de yılların tecrübesiyle bana küçük geliyor. Tahtanın farklı yerlerindeki konumları analiz edip onları birleştirerek bir bütün olarak görme çabam bana analitik düşünme yeteneğini kazandırdı. Artık sadece satrançta değil, günlük hayatımda da bir sorunla karşılaştığım zaman sorunu parçadan bütüne giderek pratik bir biçimde çözebiliyorum. Dakiklik ise satrancın bana kattığı en önemli özelliklerden biri. Satranç turnuvalarında maça geç kalma süresi en fazla 15 dakikadır ya da hiç yoktur. Küçüklüğümden beri hiçbir maça geç kalmadım ama geç kalıp hükmen kaybetme korkusu bana satranç da dahil olmak üzere gitmem gereken her yere birkaç dakika erken gitme özelliği kazandırdı. Küçükken değerini pek anlamadığım, ama şu an bir IB (Uluslararası Bakalorya) Diploma programı öğrencisiyken işime en çok yarayan özellik zaman yönetimi. Yapmamız gereken projeler, yazmamız gereken yazılar ve çalışmamız gereken sınavlar varken zamanımı başarılı bir şekilde planlamak işimi çok kolaylaştırıyor. Satranç maçlarında iki tarafın da belli bir miktar süresi olur ve eğer bir tarafın süresi biterse diğer taraf kazanır. Bu nedenle satranç oynarken zamanı da göz önüne alarak hızlı bir şekilde düşünmek ve plan yapmak

gerekiyor. Hayatımda da satrançta olduğu gibi zamanımı doğru bir biçimde yönetmeye çalışıyorum. Saatimin işlediğini hayal ederek yapmam gereken şeyleri hızlı ve pratik bir biçimde yapıyorum.
Satrancın bana kazandırdığı çoğu özelliği hayatta da kullanabiliyorum. Satrançta rakibimin yapabileceği her hamleye karşılık bir hamle düşünmem gerekiyor. Hayatta da böyle. Olaylar sadece benim davranışlarımla şekillenmiyor, karşımdaki insanların neler yapabileceğini de düşünmem gerekiyor. Satrançta başarılı olmak için rakibin hamlelerini düşünmek ve ileriyi planlamak gerekiyor. Eğer ileriyi planlamazsam olacakları göremiyorum ve beklemediğim bir durumda kalıyorum. Hayatımı da satrançta yaptığım gibi planlamayı öğrendim. Anı yaşamayı ve düşünmeyi unutmuyorum ama aynı zamanda geleceğe dair planlar da yaparak atacağım adımları belirlemiş oluyorum. Bir satranç oyununda amaç, plan yapmak ve bunları uygulamaya çalışmaktır ama planladığımız şeyleri uygulamak hiç kolay olmaz, sürekli bir engel çıkar. Hayat da böyle. Tüm engellere rağmen, olaylara farklı bir açıdan bakabildiğim için çözüm üretiyorum ve planımı adım adım uyguluyorum.
Satrancı bu kadar çok sevmemin en büyük nedeni olan turnuvalar hem kaliteli maçlar yapma hem de yeni arkadaşlar edinme olanağı sunuyor. İl çapındaki küçük, hafta sonu turnuvaları hızlı ve yorucu geçmesine rağmen yoğun bir şekilde satranç oynamamızı sağlıyor. Genellikle bir hafta süren ve daha ciddi olan Türkiye şampiyonaları ise benim favorim. İlk Türkiye şampiyonama 11 yaşımda gitmiştim ve milli takıma girmeyi 1 puanla kaçırmama rağmen benim için unutulmaz bir deneyim olmuştu. O zamandan beri bireysel olarak veya takım ile birçok şampiyonaya katıldım ve asla unutamayacağım tecrübeler ve anılar kazandım. Çok iyi arkadaşlıklar edindim, hiç tanımadığım ama satranç aşkını paylaştığımız biriyle bir hafta gibi kısa bir sürede çok iyi arkadaş oldum. Satranç oynamayı öğrendiğim zaman takım halinde yarışmayı, bireysellikten çıkıp takımım için fedakarlık yapmayı öğrendim. Kazanmak kadar kaybetmenin de olduğunu, hırs göz yaşlarıyla zor yoldan da olsa öğrendim. En önemlisi, satrancın sadece bir hobi değil, bir yaşam biçimi olduğunu öğrendim. 10 yıl boyunca arkadaşım, yoldaşım, hayat felsefem olan satranç, eminim ki beni asla bırakmayacak ve hayatımı unutulmaz kılmaya devam edecek.

When I started playing chess at the age of eight, I never thought that this interesting game would have so much influence on my life. It was thanks to my father that I first started playing chess. When my father was practicing at home, I would sit next to him and play with the chess pieces that he had taken off the board. After a while I started to be interested in the pieces remaining on the board. I learned the rules for how the pieces move by myself and then went to a chess center to have lessons. However, these lessons were not what I had imagined they would be as they were all theory and I wanted to play. Even though my teacher told me I was not ready I decided to enter my first tournament. The teacher was right! I lost all five of my matches but this did not put me off playing. Two weeks later I entered my second tournament and managed to win one of the five games. Just when I was thinking of giving chess up, this win motivated me. I am glad I won and glad that I have been playing chess for ten years. Chess has enabled me to think analytically, be prompt, organize my time and look at things from different angles. Some people see the 64 – square checkered chessboard as large but with years of experience it seems small to me. My effort to look at and analyze the different areas of the chessboard and see them as a whole has enabled me to think analytically. I am able to apply this to things in my daily life so that when I meet a problem I can look at each part of it and then the whole picture enabling me to solve it practically. Promptness is one of the most important things chess has taught me. In chess tournaments the maximum tolerance for lateness is 15 minutes or even no tolerance at all. I have never ever been late for a tournament and this fear of being late and forfeiting a match has taught me to go everywhere a few minutes early. When I was younger I did not understand the value of this but now I am a IB Diploma student, time management is a skill which is of utmost importance.

When we have projects to complete, essays and other pieces of writing to finish, as well as exams to prepare for, the organizational skills I learned from chess have made things much easier for me.
In chess matches there are time limits for both players and if one player fills his time limit then the other player wins the match. Therefore when playing chess you have to your eye on the time and think and plan quickly. I have transferred these skills to my life and imagine the time ticking away and complete my tasks in a speedy and practical way.
Many of the skills I learned playing chess can be similarly carried over into my personal life. For every move my opponent makes, I have to have a counter move. Life is the same. Life does not revolve around me. I have to think about what others might do. In order to win at chess you must think what move your opponent might make and have your next move ready. If you do not plan ahead you cannot see what is coming and you may find yourself in a situation you had not considered. I have learned to plan my life like this. I have forgotten about living the moment but have made plans about the next steps I will take for my future. The aim of a chess game is to make a plan and try to put it into action which is not easy as you constantly have obstacles put in your way. Life is just the same. Despite all the obstacles, I look at things from different angles and consequently create solutions and implement those steps one by one.
One of the main reasons for my loving chess so much is both the high level of matches played and the friends that I make. The small provincial weekend matches are fast and tiring but they give us the opportunity to play chess. My favorite matches are the national championship ones which usually last for a week. I entered my first Turkish Champions tournament when I was eleven and even though I missed entering the Turkish National Team by one point, it was an unforgettable experience. Since then I have participated in many solo and team championships and have gained a lot of experience and memories. I have made some great friends and became good friends with one person after only spending a week with this person because of our common love of chess. I learned about making sacrifices for the team. I learned to lose as well as win and about ambition through crying. Chess has been my friend, my companion and my philosophy of life and I am sure it will never leave me and continue to make my life unforgettable.

İZMİR AMERİKAN'DA SAHNE SANATLARI FESTİVALİ

TURKISH YOUTH THEATER FESTIVAL AT THE AMERICAN COLLEGIATE INSTITUTE

Okulumuz , ilk kez gerçekleşen, SEV Amerikan Liseleri Sahne Sanatları Festivali'nde kardeş okullarını ağırladı. İki gün süren etkinlikte öğrenciler çalıştaylara katıldılar, tiyatro oyunları izlediler, sanat dolu sohbetler gerçekleştirdiler.
Bu sene ilk defa düzenlenen SEV Amerikan Liseleri Sahne Sanatları Festivali (Turkish Youth Theater Festival (TYTF) Özel İzmir Amerikan Koleji'nin ev sahipliğinde, Üsküdar Amerikan Lisesi, Tarsus Amerikan Koleji ve SEV Amerikan Lisesi'nin de katılımlarıyla gerçekleşti.
ACI okul orkestralarının konseriyle renklenen Açılış Töreni'nde konuşan Okul Müdürümüz Didem Erpulat ve Başdanışmanımız Tim Huttemann, böylesine anlamlı bir etkinliğe ev sahipliği yapmaktan dolayı hissettikleri mutluluğu katılımcılarla paylaştılar ve etkinliğin her yıl farklı bir kardeş okulun ev sahipliğinde yapılacağının müjdesini verdiler.

TİYATRO KONULU ÇALIŞTAYLAR

Açılış sonrasında gruplara ayrılan öğrenciler, kareografi, ezber yapmadan replikleri öğrenmek, sahne Türkçesi, rol yapmak ve ekip oyunculuğu gibi konulardan oluşan altı farklı çalıştaya katıldılar. İnteraktif geçen çalıştaylarda, öğrenciler hem öğrendiler, hem de öğrendiklerini deneyimleme fırsatı buldular.

OYUNLARDA YETENEKLER SERGİLENDİ

Belli bir program dahilinde iki gün boyunca, katılımcı okulların Türkçe ve İngilizce tiyatro oyunları da sergilendi. Öğrenciler, böylece oyunculuk konusundaki hünerlerini de ortaya koyabilme şansı elde ettiler.
Rol kabiliyetleri ile izleyicileri etkileyen öğrenciler, sonrasında yapılan "Paylaşım Toplantılarında" izleyici sırasında oturan arkadaşlarının oyunlarıyla ilgili görüşlerini alma, olumlu yorumları dinleme ve daha da güzel bir performans için düzeltilebilecek noktaları öğrenme fırsatını da yakaladılar. Festival, katılım sertifikalarının da dağıtıldığı "Kapanış Töreni" ile sona erdi.

Our school hosted its sister schools at the very first SEV American High Schools' Turkish Youth Theater Festival. At this two-day festival the students participated in workshops, watched productions and had discussions about the arts. This year, for the first time, ACI hosted the Turkish Youth Theater Festival which was attended by Üsküdar American Academy, Tarsus American College and SEV American College.
The Opening Ceremony was enlivened by a performance by the ACI school orchestra and the speakers, our School Principal, Didem Erpulat, and our Head, Tim Hutteman, shared how happy they felt at hosting this event and gave the good news that each year the festival would be hosted by one of the other sister schools.

WORKSHOPS ON THEATER

After the opening ceremony the students divided into groups to take part in six different workshops covering things such as; choreography, learning lines without memorizing them, stage Turkish, playing a role and ensemble work. The workshops were hands-on sessions where the students had the opportunity to put into practice what they had learned.

TALENTS WERE SHOWCASED

Over the two days the students put on plays both in Turkish and English and therefore were able to showcase their talents. The actors impressed the audience with their performances and in the feedback sessions later they were able to get the opinions of the audience, their constructive criticism and therefore learn how to improve their performances. The Festival came to a end with the Closing Ceremony where certificates of participation were presented to all the students.

HAYATA HAZIRLANMANIN EN ZEVKLİ VE EN KEYİFLİ YOLU: YATILI OKUMAK!

Lisede yatılı olmak, hayata erken hazırlanmak anlamına geliyor. Türkiye'nin dört bir yanından gelen onlarca gencin buluştuğu İzmir Amerikan Koleji'ndeki yatılı öğrenciler, çamaşırlarını kendileri yıkamaktan ve ütülerini yapmaktan bile mutlular. Çünkü onlara göre hayata hazırlanmanın en zevkli ve en keyifli yolu yatılı okumak!

A FUN AND PLEASURABLE WAY TO PREPARE FOR LIFE: BEING A BOARDING STUDENT!

Being a boarding student during high school means that you prepare for life early. Boarding students come to ACI from the four corners of Turkey and for them doing their own washing and ironing is a pleasure because according to them they have found the best way to prepare for life.

139 yıllık köklü bir geçmişe sahip İzmir Amerikan Koleji (ACI) kuruluşundan bu yana uzun yıllar yatılılık programıyla farklı illerden gelen başarılı öğrencilerin lise eğitimine katkıda bulundu. Ancak yatılılığa 1971 yılında son verildi. Velilerden gelen yoğun talep üzerine 2009-2010 eğitim yılında Taner Kız Yurdu'nun açılması ile yatılılık yeniden hayata geçirildi.

25 FARKLI İLDEN GELDİLER

Sağlık ve Eğitim Vakfı tarafından yenilenen Taner Binası'nın en üst katı yaklaşık 60 kız öğrenciyi barındıracak bir yatılı bölüm olarak hazırlandı. 2011 yılında da aynı imkan ACI Erkek Yurdu'nun açılmasıyla erkek öğrencilere tanındı. Yatılılığın başlamasıyla beraber ACI, İzmir dışından daha çok öğrenciyi kabul etme imkanına sahip oldu. ACI'nın modern yurtları toplam 150 kişilik.

2016-17 Eğitim ve Öğretim Yılı'nda toplam 793 öğrencinin eğitim gördüğü İzmir Amerikan Koleji'nin yurtlarında 55'i kız, 57'si erkek toplam 112 öğrenci yatılı olarak eğitimine devam ediyor. İzmir'de yatılı olarak okuyan öğrencilerin geldikleri 25 farklı ilin dağılımı şöyle: Edirne, Kırklareli, Tekirdağ, İstanbul, Kocaeli, Yalova, Sakarya, Bursa, Çanakkale, Balıkesir, Manisa, Uşak, Aydın, Denizli, Muğla, Antalya, Konya, Eskişehir, Ankara, Bartın, Samsun, Kahramanmaraş, Osmaniye, Gaziantep, Diyarbakır.

The "boarders' spirit" at ACI goes back as far as the 1800's. Even if the boarding department was closed for a short time during the 1970s, today, the boarding departments at ACI go from strength to strength preparing boys and girls for life after school and instilling in them the boarders' spirit and tradition.

BOARDERS FROM 25 DIFFERENT PROVINCES

• In the academic year of 2009-2010 boarding began again with the Taner Girls' Dormitory. The Taner Building was demolished and rebuilt via funding from the SEV Foundation and the top floor given over to a girls' dormitory which can accommodate 60 female students The same opportunity was given to the boys when the ACI Boys' Dormitory was opened in 2011.

• With the establishment of boarding facilities ACI was able to accept more students from outside Izmir. Today the modern facilities can accommodate 150 students.

• Out of a total of a 793 student body at ACI, 55 girls and 57 boys continue their education here as boarders.

• The 25 different regions from which our boarders come are; Edirne, Kırklareli, Tekirdağ, İstanbul, Kocaeli, Yalova, Sakarya, Bursa, Çanakkale, Balıkesir, Manisa, Uşak, Aydın, Denizli, Muğla, Antalya, Konya, Eskişehir, Ankara, Bartın, Samsun, Kahramanmaraş, Osmaniye, Gaziantep, Diyarbakır.

YATILILIK İLE İLGİLİ GÖRÜŞLER
OPINIONS ABOUT BEING A BOARDING STUDENT

"YATILIDA 25 İLDEN ÖĞRENCİMİZ VAR"

■ **Didem Erpulat** / ACI Okul Müdürü

"Yatılılık, kendine has öyküleri ve sıra dışı başarı hikayeleri ile ACI'ın köklü eğitim geleneğinin kalbinde yer alıyor. İzmir'de giriş puanı en yüksek okuluz. İzmir'den gelen yoğun talebin yanı sıra, geçtiğimiz yıl en çok İstanbul olmakla birlikte Antalya, Bursa, Erzurum, Konya ve Diyarbakır gibi uzak illerden dahi öğrenci aldık. İl dışından gelen öğrencilerimizin bazıları aileleriyle birlikte İzmir'e yerleşiyor, ama birçoğu da sağlanan akademik ve nitelikli programdan dolayı yatılılığı tercih ediyor. Toplam rakamlara baktığımızda yatılıya en fazla öğrenci gönderen illerin başında 22 öğrenci ile Bursa, 21 öğrenci ile Antalya, 16 öğrenci ile Muğla ve 11 öğrenci ile de İstanbul geliyor. Hazırlık+4 yıllık lise programında; güçlü İngilizce, ikinci yabancı dil ve IB (Uluslararası Bakalorya) programlarıyla 139 yıldır eğitim kalitemizi sürdürüyoruz. Kız ve erkek yatılılık imkanlarıyla da Türkiye'nin dört bir yanından gelen öğrencilerin bu nitelikli eğitim olanaklarından yararlanmasını sağlıyoruz."

"ÖMÜR BOYU SÜRECEK DOSTLUKLAR KURUYORLAR"

■ **Tim Huttemann** / ACI Başdanışmanı

"Yatılılık, öğrencilerin kişisel gelişimlerine çok değerli katkılarda bulunuyor. Yatılı öğrenciler; kendi ayaklarının üzerinde durmayı öğreniyor, değerli anılar biriktiriyor, hayat boyu sürecek sağlam arkadaşlıklar kuruyorlar. Tüm bunları yemyeşil bir kampüsün içinde, fark yaratan eğitim olanaklarıyla gerçekleştiriyorlar. Yurtlarda uygulanan programlarda; öğrenciler etüt saatleri, spor ve sanat etkinlikleri, toplum hizmetleri ile geleceğe hazırlanıyorlar. Ayrıca akademik ve bireysel takip sonucunda yatılı öğrencilerin başarıları daha da katlanıyor."

"BİREYSEL TAKİBİ ÇOK ÖNEMSİYORUZ"

■ **Kıvanç Peşteli** / ACI Yatılı Programdan Sorumlu Müdür Yardımcısı

"ACI'da 1970'li yıllarda sona eren Yatılılık programının ACI idaresi ve Sağlık Eğitim Vakfı olarak İzmir dışından gelen öğrencilerin yaşadığı barınma problemlerini fark etmemiz ile 2009 yılında yeniden başlatılmasına karar verildi. Bu program öncelikle kızlar için başlatıldı, iki yıl sonra da erkekler bu programa dahil edildi. Yatılılık yöneticilerimiz ve belletmenlerimiz akademik olarak öğrencilerimize destek vermektedirler. Yatılı Hazırlık öğrencilerimiz için ekstra İngilizce dersi veren bir öğretmenimiz bulunmaktadır. Her sabah yatılı programı için psikolojik danışmanlarımızın da hazır bulunduğu bir koordinasyon toplantısı yapılmaktadır."

"WE HAVE BOARDERS FROM 25 DIFFERENT REGIONS"

■ **Didem Erpulat** / ACI Principal

"There are special stories and unusual events linked to being a boarding student and these all lie at the heart of ACI's established education system. We are the school with the highest entrance points in Izmir. Besides being in great demand in Izmir, last year we also enrolled students from outside Izmir from cities such as Istanbul (the highest number)as well as, Antalya, Bursa, Erzurum, Konya and Diyarbakır. Some of the students from outside Izmir move with their families to live here but most of them prefer to become boarding students because of the superior quality of our education program. If we take a look at the provinces from which we take the most students, Bursa would rank first with 22 students, Antalya second with 21 students, Muğla third with 16 students and then 11 from Istanbul. We have been serving students with our high caliber of education for 139 years and continue to do so with our Prep plus four-year education program which has a strong English component as well as the second foreign language program and of course the IB (International Baccalaureate) program. We enable students from the four corners of Turkey to avail themselves of this high quality of education through the boarding departments."

"THEY FORM LIFELONG FRIENDSHIPS"

■ **Tim Huttemann** / ACI Head

"The students' personal development is greatly enhanced by being a boarding student. These students learn to stand on their own two feet, gather valuable memories and form friendships which last for all their lives. All of this is amplified by educational opportunities which create the difference and of course, all conducted on our beautiful lush green campus. The special boarding program which includes study hours, sports and arts activities, and social service prepares the students for the future. Their academic success is increased with follow-up of their academic and personal development."

"WE GIVE GREAT IMPORTANCE TO TRACKING PERSONAL DEVELOPMENT"

■ **Kıvanç Pesteli** / Vice-Principal for the ACI Boarding Program

"The ACI boarding department was reinstated in 2009 after it had been shut down in the 1970s when the ACI Administration and the Health and Education Foundation realized the problems faced by students from outside Izmir trying to find accommodation. The boarding department first served the girls and was followed two years later by a separate dormitory for boys. Our boarding department administrators and the pastoral staff give academic support to our students. There is a teacher available to tutor English for those who need extra help. Every morning there is a psychological advisor who holds a coordination meeting."

ÖĞRENCİLER YATILILIK İÇİN NE DEDİLER? WHAT DID OUR STUDENTS HAVE TO SAY ABOUT THE BOARDING PROGRAM?

"YURT İDARECİLERİMİZ BİZİM YAŞAM KOÇUMUZ GİBİ" "OUR DORMITORY MANAGER IS LIKE A LIFE COACH"

■ **Mehmet Ali Abak**
Lise 2. sınıf *Grade 10* / Denizli
"Yatılıda olmaktan çok mutluyum ve mutlu da olacağım; çünkü hayata hazırlanmanın en zevkli ve keyifli yolu yatılıda bulunmak. Yurt idarecilerimiz burada bize aile olduğumuzu hissettirdi. Bize yaklaşımları idareciden çok yaşam koçu gibiydi. Her derdimize koştular ve her derdimizi, sıkıntımızı hiç çekinmeden onlara anlatabildik. Yatılılık bize kendi ayaklarımızın üzerinde durmayı öğretti, bizi hayata hazırladı. İyi ki yurtta bir yaşama başlamışım."
"I am very happy to be a boarding student and will continue to be so because the most entertaining and pleasurable way of preparing for life is by being a boarding student. The dorm administrators make us feel like part of a family. They are more like life coaches than administrators. They help us with all our problems and therefore we feel comfortable about taking all our problems to them. Being a boarding student has taught me to fend for myself and prepared me for life. I am so glad to be a boarding student."

"HARVARD'A GİTTİĞİMDE YURT GÜNLERİMİ ÖZLEYECEĞİM" "WHEN I GO TO HARVARD I WILL MISS MY DORM DAYS"

■ **Nil Çakırca**
Lise 4. sınıf *Grade 12* / Manisa
"Hazırlık senemde adımımı attığım ACI Kız Yurdu'nda geçirdiğim 5 sene; kendimi keşfetmeme ve edindiğim deneyimleri kendimden küçük yatılı arkadaşlarıma öğretmeme yardımcı oldu. Son iki yıldır başkanlığını sürdürdüğüm Yatılı Danışma Kurulu'nun varlığıyla daha da güçlenen yurdumuzun bir parçası olabildiğim için

kendimi çok şanslı hissediyorum. Burada geçirdiğim en güzel yıllarımın bitecek olmasına üzülmeye başladım bile. En çok da önümüzdeki sene üniversite eğitimimi almak için gideceğim Harvard'da, bu yurdun sıcaklığını bulamayacağım için üzülüyorum."
"I became a boarder when I began at ACI and have been a boarding student for five years in which time I have discovered myself and have helped the younger boarders through the things I experienced. I consider myself lucky to have been a member of the Boarding Department Advisory Council of which I have been president for the last two years, as this body has helped strengthen the boarding department. I have begun to feel sorry that the wonderful years I have spent here are about to finish. I am more regretful that I am not going to find the same warmth when I go to study at Harvard next year."

"YATILILIK YAŞAM KALİTEMİZİ ARTIRIYOR" "BEING A BOARDER IMPROVES OUR QUALITY OF LIFE"

■ **Alara Üge**
Lise 2. Sınıf *Grade 10* / Bursa
"Yurtta yaşamak demek; daha güçlü dostlukların oluşması, daha planlı olmak, okulla ilgili daha çok aktiviteye katılmak demek. Bu sayede de yaşam kaliteniz artıyor. Benim yurttaki üçüncü yılım ve yurtta yaşamak bence her yönden çok avantajlı. Öncelikle günün daha planlı oluyor; yatma, kalkma, çalışma hatta spor

yapma saatlerin belli oluyor. Gündüzlü öğrencilere kıyasla kendimize daha çok vakit ayırabiliyoruz. Herhangi biri dersten bir konu anlamadığında, birbirimize yardım ediyoruz ve bu sayede konuyu tekrar etmiş oluyoruz."
"Being a boarding student means forming stronger friendships, being more organized, and being able to participate in more of the school activities. In this way our quality of life is improved. This is my third year in the dorm and living here is advantageous in every way. Your day is more organized as you sleep, wake up, study and even do sports to a set schedule. When we compare ourselves to non-boarding students we have more time to ourselves. We are able to help each other when we haven't understood one of the classes and in this way review our lessons."

"SADECE DOSTLAR EDİNMEDİM, YURT DANIŞMA KURULU'NA SEÇİLDİM"
"NOT ONLY HAVE I MADE FRIENDS BUT I HAVE BECOME A MEMBER OF THE BOARDING DEPARTMENT ADVISORY COUNCIL"

■ **Baran Alkandemir**
Lise 1. Sınıf *Grade 9* / Antalya
"Buraya Antalya'dan gelirken bana yararlı olacağını düşündüğüm için yurtta kalma kararı aldım ve umduğum gibi de çok yararlı oldu. Yurtta sadece sıkı dostluklar kurmakla kalmadım. Yurt Danışma Kurulu'nun bir üyesi olarak seçildim. Yurt Danışma Kurulu sizin döneminiz oylarla sizi seçen bir kurum. Bu danışma kurulu yurt için çok çalışıyor. Bu yurtta öğrenci, belletmen ya da yönetici fark etmeden herkes el ele verip yurt için çalışıyor. Bir yıllık ACI öğrencisi olarak diyebilirim ki burada eşsiz ve mükemmel beş yıl geçireceğimi biliyorum."
"I came to Izmir from Antalya and thought it would be of benefit to me to be a boarder and it turned out just as I had thought. I have not only made close friends in the dorm but have been voted on to the Boarding Department Advisory Council by my friends. This council works hard together for the dorm no matter if you are a student, pastoral advisor or an administrator. I can say as a grade 9 student at ACI that I am going to have five great years here."

"HER AY DÜZENLİ CİLT BAKIM ETKİNLİĞİ BİLE VAR!"
"THERE ARE EVEN REGULAR FACIALS HERE!"

■ **Doğa Erçin**
Hazırlık Sınıfı *Prep* / Konya
"Yurt arkadaşlarıyla bir süre sonra kardeş gibi yaşamaya başlıyorsunuz, en ufak bir probleminizi bile fark edip size yardım etmeye çalışıyorlar. Arkadaşlarla bir odayı paylaşmak, beraber ders çalışmak insanın hayatını monoton olmaktan çıkarıyor. Sosyal aktiviteler açısından İzmir gibi kültürel bir şehirde bulunmak da büyük avantaj. Bazı sanatsal gösterilere yurt görevlileri ile birlikte gidebiliyoruz. Onun dışında her ay düzenli olan doğum günü kutlamaları veya aramızda yapılan cilt bakım etkinlikleri yurtta yapılan etkinliklerden sadece birkaçı."
"After a while your dorm friends become family and whenever they notice you have even the smallest problem they are there to help you. Sharing a room and working together prevents monotony. It is also a great advantage to live in a cultural city like Izmir where there are many social activities and we attend some of the artistic events along with the dorm personnel. Besides these, regularly every month there are many events such as birthday parties and even facials which are done amongst our friends."

"ÇAMAŞIR VE ÜTÜ YAPMAYI ÖĞRENDİM"
"I LEARNED TO WASH AND IRON"

■ **Oğuz Çalık**
Hazırlık sınıfı *Prep* / Kahramanmaraş
"Yurt hayatının kattığı disiplin ve zaman yönetimi sayesinde, günümü çok rahat planlayabiliyorum. Burada herkes kendi çamaşırlarını yıkıyor ve kendi ütülüyor. Eğer hiç çamaşır ve ütü ile aran yoksa da hemen öğreniyorsun zaten. Rahat bir yatak, kendine ait bir masa, bir dolap, bir giysi dolabı ve okulun güzel mi güzel yemeklerine sahibiz. Kısacası sistemli, huzurlu ve mutlu bir yaşam sürüyor bizler için. İnanıyorum ki bu ortamdan hayata hazırlanmış, başarılı bir insan olarak mezun olacağım."
"I can plan my day very easily because of the discipline and time management in the dorm. Here everybody does their own washing and ironing and even if you have never done it before, you learn quickly. We have a comfortable bed, our own desk, cupboard and wardrobe and best of all the tastiest food you could hope for. In short we live an orderly, tranquil and happy in the dorm. I believe I will graduate from here as a successful person who is prepared for life out there."

"ONLAR BİZİM HAYAT ATLASIMIZ"

"THEY ARE OUR LIVES' MAPS"

Okulumuzun aynı zamanda sloganı da olan "Öğrenmek için Katıl, Hizmet için Ayrıl" felsefesi, en az mezunlarımız kadar, sosyal servis kulüplerimize katılan tüm öğrencilerimizin de daha öğrenci sıralarındayken topluma karşı hizmet bilinciyle yetişmesine olanak sağlıyor. Her yıl, birçok kulübümüzde sosyal sorumlulukla ilgili birçok etkinlik gerçekleştiren öğrencilerimiz, topluma hizmet etmenin huzuruyla okulumuzdan ayrılıyorlar. Bu sayımızda Huzurevi Kulübü öğrencilerimiz neden bu kulübü seçtiklerini ve bu kulüpte çalışıyor olmanın onlara kazandırdıklarını bizlerle paylaştılar.

The motto and philosophy of our school is: "Enter to Learn, Depart to Serve" and the aim of our school is to encourage our students, at least until they graduate, to be aware of their duty to society by involving them in social service activities. Every year a number of our clubs participate in social service activities and the students leave our school knowing that they have been of service to their community. The members of our Old Folks Club share with us below why they chose this club and what effect it has had on their lives.

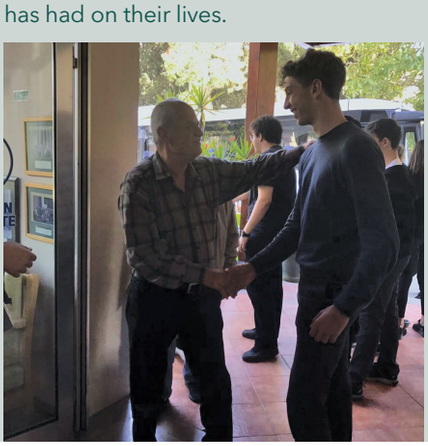

Sıla Bostancı / L3G

"Ben hep yaşlılığı merak ederdim. Bunda aile büyükleriyle büyümemin etkisi büyük sanırım. Bir sürü yaşanmışlığının olması, büyük engelleri aşmış ve geri de bırakmış olması yaşlılığın en ilginç yanları bence. Ne zaman zor bir durumla karşılaşsam ve başaramamaktan korksam kendi kendime "Bir gün bunların hepsi birer anı olarak kalacak." diye hatırlatırım. Yaşlanacak ve her şeyi geride bırakacak olma fikri beni sakinleştiriyor. Okulumla birlikte ziyarete gittiğimiz huzurevinde ise bütün teyzeler ve amcalar bana birer hazineymiş gibi geliyor. Ya da birer hayat atlası. Hayatımda attığım adımların beni nerelere götürebileceğini görüyorum bu atlasları inceledikçe...Yaşlılığa olan merakım biraz olsun diniyor. Onlardan çok şey öğreniyorum. Tarihle sohbet ediyormuşum gibi geliyor bazen ve çoğu zaman "Benim hayatım da böyle olabilir." diye düşünüyorum. Başımıza ne geleceğini asla bilemeyiz sonuçta. Yaşamın gerçekleri her ziyaretimde beni daha da şaşırtıyor. Bir keresinde bir teyzeyle sohbet etmiştim. Bana dediği şu söz beni çok etkilemişti: "Üzgünüm kızım. Yaşlılığın bana yaptığı da bu işte. Cümlemin başını hatırlayamıyorum. Üzgünüm kızım." Ve o teyzem kurduğu cümlenin başını hatırlayamazken kardeşleriyle oynadıkları oyunları hatırlıyordu. Eskiyi anlatırken üzgünlüğü geçip gidiyordu. O zaman anıların gücünü daha da iyi kavradım. "Ne kadar çok güzel anı biriktirirsem o kadar güzel bir yaşlılık geçiririm." diye düşünmeye başladım. Huzurevinde birçok farklı insan var. Çalıştığı uçak şirketiyle ülke ülke dolaşan maceracı Cemal Amca'dan, çok güzel keseler ördüğü için Keseci Ayşe diye anılan şirin Ayşe Teyze'me kadar birçok kişi birlikte yaşıyor ve çok iyi bakılıyorlar. Her ne kadar Sadri Amca "Bunların yaptığı hiçbir şey yok. Yemek yerler, gelir burada sessiz sessiz otururlar, sonra da gider uyurlar. Sıkıldım artık bunlardan." dese de onlarla şakalaşmadan da edemiyor. Bu gelgitli halleriyle daha da çok seviyorum onları. "İyi ki geldiniz kızım." diyorlar ya, o bana dünyalara bedel. Torunlarıyız biz onların. O yüzden her geldiğimizde sıkı sıkı sarılıyorlar ve biz de bu yüzden ziyaretlerine gitmek için gün sayıyoruz. Ben onların terk edildiğini düşünmüyorum. Onlara bu kadar özenle

bakıldığı için çok şanlılar ve biz olduğumuz, ziyaretlerimize devam ettiğimiz sürece yalnız değiller."

"I have always been interested in the elderly probably because I grew up with the senior members of my family and this had an effect on me. The most interesting aspects of age for me is having lived for so long, overcome so many obstacles and leaving them behind. Whenever I have faced a hurdle in my life or been afraid that I would not accomplish something I always say to myself:" These will just be memories." The idea of growing older and leaving all these behind calms me. All the elderly men and women we visit with the club are a treasure trove for me. Or maybe a life map. As I examine this "map" I realize where every step I take is leading me. My interest in the elderly is settling down. I learn a lot from them. It feels like you are talking to history sometimes and mostly you think that your life could be like theirs. After all we do not know what fate holds for us. With every visit I become more surprised by the realities of life. One time I was chatting to an elderly lady. What she said really affected me:" I am sorry but this is what aging has done to me. I can't remember the beginning of my sentences. I am really sorry." This elderly lady, who couldn't remember the beginning of her sentences, then began to remember the games she played with her siblings. While she remembered the past she forgot about her sorrow. It was then that I realized the importance of memories and I understood that the more memories I collected the richer my old age would be. There are many different people living together in the home, which takes good care of them. For example there is "Uncle" Cemal who travelled the world because he worked for an airline company and 'Aunt' Ayşe better known as "Keseci" Ayşe because of all the washcloths that she knits. Even though 'Uncle' Sadri complains that he is bored with the home because according to him the other residents do nothing but eat, sit in silence and then go to bed, he still cannot resist joking with each of them. I love them even more for this swing in their emotions. They say, "So glad you have come, dear." and this is all I need to hear. That's why on every visit they hug us tightly and we cannot wait for the next visit. I do not think that they have been abandoned. They are lucky that they are cared for so well and while ever we are here to visit them they are not alone.

Yusuf Gürkan / L1C

"Ben ACI'ya gelmeden önce de ACI'ın birçok kulübü olduğunu ve onlardan bir kaç tanesini seçmem gerektiğini biliyordum. Bu seçimi yaparken her ne kadar zorlanacağımı düşünsem de Huzurevi Kulübü'nü gördüğüm anda seçmem gereken kulübün o olduğunu anladım. Büyük sınıfların da tavsiyeleri

üzerine bu kulübe girerek ne kadar iyi bir tercih yaptığımı huzurevine ziyaretler yapmaya başladığımızda anladım. Düzenli olarak sevgiye ihtiyacı olan büyüklerimizi ziyaret etmek umarım bizi sevindirdiği kadar büyüklerimizi de sevindirmiştir. Gelecek senelerde de bu kulüpte olmaktan büyük zevk duyarım. Yaşlı insanlar ve bizim arasında bir köprü olan öğretmenimiz Bilge Mercan'a da her şey için teşekkür ederiz."

"Before I came to ACI, I knew that there were a lot of clubs and that you had to choose some of them. I knew it would be difficult to make a choice but the moment I saw 'The Old Folks Club' I knew that was the one for me. I followed the advice of the older students but it wasn't until my first visit that I understood I had made the right choice. These elderly citizens need to feel wanted and loved and I hope that our visits please them as much as they please us. I would love to be in this club again next year. We thank our sponsor teacher Bilge Mercan for being a bridge between us and them. "

Yıldız Zeynep Şensan / L1B

"Lise olarak ACI tercihini yaparken, okulumuzun yaptığı sosyal aktiviteler seçimimde önemli bir faktör olmuştu. Kulüp seçimlerinde ise Huzurevi Kulübü'nü seçmeyi aylar önceden aklıma koymuştum. Daha önce hiç huzurevine gitmediğim ve büyüklerimle beraber olmaktan keyif alacağımı bildiğim için bir saniye bile tereddüt duymadım. Her Pazartesi toplantılarda yapacağımız yeni aktiviteleri kararlaştırmak da hepimiz için ayrı bir heyecan... Bir kaç haftada bir huzurevine gittiğimizde ise yaşlılarımızın yüzündeki ifade görülmeye değer oluyor. Hepsinin bizleri kendi torunları gibi gördüğünü hissedebiliyorum. Her gelişimde derslerimi, ailemi soruyorlar; yılların tecrübelerini bizlerle paylaşıyorlar. Bende bana verilen nasihatleri dikkatle dinliyorum. Her gidişimde yepyeni şeyler öğreniyorum. Huzurevi Kulübü huzurevlerine ve orada kalan yaşlılara olan bakışımı değiştiren harika bir kulüp oldu."

"One of the reasons for me choosing to come to ACI was the fact that they have so many extra-curricular activities. I had decided months before to choose the Old Folks Club. I had never been to one before but I didn't have one second's doubt because I knew that I would enjoy being with these elderly people. Every Monday at our meeting we are excited to select which activity we will be doing. After visiting for a few weeks it is wonderful to see the expression on the faces of the residents as we arrive. I feel like they see us as their own grandchildren. On every visit they ask about my lessons and family and share their experiences with us. I listen carefully to the advice they give and every week I learn something new. This is a wonderful club which has changed my perspective of Senior Citizen Homes and the residents of them. "

Su Gönen / L2E

"İki senedir her geziye Cemal Amca'yı görmek için geliyorum. Onun gibi bir büyüğümü tanıdığım için çok mutluyum."

"For two years I have been visiting the home just to see 'Uncle Cemal'. I am very happy to know an elderly person like him.

Sarp Ocalı / L2F

"Her gezide yeni hayatlar, yeni bakış tarzları öğrenmek benim için çok önemliydi. Onların hayat enerjilerini tazelemek bizim için çok güzel bir deneyim, onlarla birlikte olduğum için çok mutluyum."

"It is important for me to meet new people and experience different points of view with every trip I take. It's a great experience for us to give them renewed energy and I am so happy to be able to spend time with them."

GENÇ GİRİŞİMCİ OLMA YOLUNDA DURAĞIMIZ BAHÇEŞEHİR'Dİ

BAHÇEŞEHİR WAS OUR STOP FOR ENTREPRENEURSHIP

Naz Turgay / L3A

Dünya değişmekte ve biz de bu değişikliklere ayak uydurmak zorundayız. Okulumuza Bahçeşehir Üniversitesi'nden gelen ve bu güzel etkinliğin gerçekleşmesini sağlayan fikri ortaya sunan Burak Küntay sayesinde de değişimi öngörebilecek iyi liderler olma yolunda büyük adımlar atma fırsatını yakaladık.

10 Haziran Cumartesi ve 11 Haziran Pazar günü İstanbul'da Bahçeşehir Üniversitesi'nde yapılan Girişimcilik ve İnovasyon Programı'na yaklaşık 40 kişi katıldık. İki gün süren ve çok yoğun bir şekilde gerçekleşen bu program süresince çok başarılı yöneticilerden ders alma şansını elde ettik. Az günümüz vardı ve dolu dolu bir program bizi bekliyordu. Sabah, erken saatlerde havalimanına vardık ve rahat bir uçak yolculuğunun ardından Bahçeşehir'den gönderilen otobüsle okula vardık. Okula varmamızla birlikte program da başladı. Bu program kapsamında yönetim, iletişim, girişimcilik alanında çok başarılı kariyerlere sahip olan yöneticilerle birlikteydik. İlk dersimiz Alarko Şirketler Grubu Enerji İş Geliştirme Müdürü olan Tal Garih ileydi. İş hayatında başarılı olmak için gerekenleri bize güzel bir şekilde anlattı ve iyi bir lider olma yolundaki adımları gösterdi. Ardından Burak Küntay tarih ve dünya siyaseti hakkında bize hayatta ışık tutacak ve kafamızdaki sorulara cevap bulmamızı sağlayacak hoş, sıkılması mümkün olmayan bir konuşma yaptı. Cumartesi günü yapılan son ders ise iletişim ve ikna üzerinde çok bilgili olan ve bize bu bilgileri büyük bir hevesle aşılamayı amaçlayan Şeyda Taluk ileydi. Daha sonra bir günde elde edilen bu kadar fazla bilgiyi sindirip dinlenmek amacıyla da grupça Zorlu Centre'a gittik ve cumartesi gününü

en sonunda Bahçeşehir Üniversitesi'nin labirent gibi olan ve hayranlık uyandıran yurdunda geçirdik. Güzel bir uykunun ardından pazar gününe hazır bir şekilde başladık. Hızımızı hiç kesmeden Bahçeşehir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdür Yardımcısı olan Tuğçe Aslan ile girişimciliğin gerçekten ne demek olduğunu ve nasıl girişimci olunabileceğini öğrendik. Ardından 360+ Medya'nın kurucusu Zehra Öney de günümüz teknolojisinden bahsetti ve teknolojiyi de kullanarak yaratıcı iletişim yollarına değindi. Blippar adındaki uygulamayı da bize tanıtarak teknolojinin hayatımıza getirdiği kolaylığı bir kez daha görmüş olduk. Son konuşmacı da Webrazzi İş Geliştirme Müdürü Özgür Bayraktar'dı. Kendisi ile başarılı bir girişimci olmanın kilit noktaları üzerinde durduk ve en sonunda da sertifika töreniyle Bahçeşehir Üniversitesi'ndeki kısa yolculuğumuzu tamamladık.

Bu gezi hem girişimciliği düşünen öğrenciler için hem de benim gibi ne istediğine tam olarak karar verememiş öğrenciler için çok verimliydi. Girişimcilik ve iletişim gibi meslekler hakkında daha fazla fikir sahibi olmamızı sağladı. Ayrıca iletişim gibi meslekleri de geleceğimiz için düşünmeye başlamamızda etkili oldu. Bununla birlikte Bahçeşehir Üniversitesi'ni de tanımamız için güzel bir fırsattı. Bizi çok güzel bir şekilde ağırladılar. Yemekleri olsun, kalacak yer olsun her şey dört dörtlüktü. Çok şey öğrendik, öğrenirken de gülüp eğlendik. Gelenekselleştirilmesi planlanan bu gezinin ilk grubu olmak çok gurur verici...Biz ilk domino taşı olarak yerimizi aldık. Umarım arkamızdan da her yıl bir taş daha eklenir. Bizi okullarına çağırıp bu kadar güzel bir program hazırladıkları için Bahçeşehir Üniversitesi'ne ve bu programın hayat bulmasında büyük emekleri olan Teoman Bey, Irmak Hanım ve Seçil Hanım'a teşekkür ederim.

Our world is changing and we need to adapt to these changes. We got our opportunity to be leaders with foresight at an event created and realized by Burak Küntay who came to our school from Bahçeşehir University.

Around 40 people participated in the Entrepreneurship and Innovation Program held at Bahçeşehir University on Saturday, June 10th and Sunday June 11th. The program, lasting the whole of these two days was intense but we got the opportunity to have lessons from very successful administrators. Only two days and a full program awaited us. We got up really early for our flight and a bus to take us to Bahçeşehir was waiting for us at the airport when we landed. The lessons would be with very successful businessmen in the fields of administration, communication and entrepreneurship. Our first lesson was with Tal Garih, Energy and Development Manager for the Alarko Company. He explained how to be successful in our careers and showed us the way to being a good leader. We then had a presentation given by Burak Küntay on history and world politics showing us how to find answers to the questions in our heads and giving us

the means to find our path through life. The final lesson on the Saturday was with the very knowledgeable Şeyda Taluk who enthusiastically relayed all she knew about communication and persuasion. In order to assimilate all the information we had received and relax, we went as a group to Zorlu Center. Finally we returned to Bahçeşehir University to the labyrinth-like but very impressive dormitories. After a good sleep we were ready for Sunday. The day started with Tuğçe Alsan, Assistant Director of Bahçeşehir University's Social Studies Institute who taught us what it means to be an entrepreneur and how to become one. Our next session was with Zehra Öney, the founder of 360+ Media who spoke about technology today and touched on using technology for creative

communication routes. She introduced us to an application named "Blippar" and showed us how technology has made life easier for us. The last speaker was Özgür Bayraktar, Works Development Manager for Webrazzi. With him we examined the key points to being a successful entrepreneur. Then followed the ceremony and presentation of certificates, which wound up our short time at Bahçesehir University.

This trip was very beneficial for both those students who are considering entrepreneurship and for those, like me, who have not yet decided what career they want. With this weekend we have become more informed about careers such as entrepreneurship and communications and it has led us to start thinking about their role in our own futures. It was also a good opportunity for us to get to know more about Bahçeşehir University. They hosted us very well and the food and accommodation was spot on. We learned a lot and had fun while we were doing so. We are proud to have been the first group to take this trip which they are thinking of continuing in the future. We were the first domino in the pile and I hope more will be added each year. We thank Bahçeşehir University for inviting us and preparing such a great program and for Teoman Bey, Irmak Hanım and Seçil Hanım for helping realize this program.

GİRİŞİMCİLİK VE İNOVASYON SERTİFİKALARINI ALDILAR

OUR STUDENTS ARE AWARDED CERTIFICATES IN ENTREPRENEURSHIP AND INNOVATION

SERTİFİKA PROGRAMININ İÇERİĞİ
CONTENTS OF THE CERTIFICATE PROGRAM

- Stratejik Yönetim ve Liderlik
  Strategic Leadership and Management
- Başarı için Networking
  Networking for Success
- Liderlikte Beden Dili ve Diksiyon
  Body Language and Diction in Leadership
- Yeni Nesil Girişimcilik
  New Age Entrepreneurship
- Yaratıcı İletişim
  Creative Communication
- Girişimcilikte Başarı Faktörleri ve Başarısızlık Nedenleri
  Criteria for Success in Entrepreneurship and Reasons for Failure

Teoman Aksu
Yurtiçi Üniversiteler ve Kariyer Danışmanı
Turkish Universities and Career Consultant

Değişen dünyayla birlikte kişilerin kendilerini yenilemeleri ve geliştirmeleri kaçınılmaz olmuştur. Girişimcilik ve İnovasyon Sertifika programının amacı öğrencilerin program boyunca eğitimlerde gördükleri bilgileri kullanacakları, yaratıcılık ve liderlik becerilerini geliştirecekleri ortamlar yaratmanın yanı sıra değişimin öncüsü olan ve dünyayı bir ileri noktaya taşıyacak yenilikçi liderler yaratmaktır. Eğitmen ekibimiz, eğitimi verilen konular üzerinde uzmanlaşmış yöneticilerden oluşmaktadır. Böylece inovasyon, girişimcilik ve liderlik alanındaki dersler öğretilirken öğrencilerin yönelteceği mesleki sorulara da cevap verilerek en yüksek katılımcı memnuniyeti sağlanması hedeflenmektedir.

In this changing world there is no other alternative but for people to renew and develop themselves. The aim of the Entrepreneurship and Innovation Program is for the students to use the information they have gained from classes, to create settings in which to develop creativity and leadership skills as well as to produce innovative leaders who are ahead of these changes and can carry the world forward. Our instructors consisted of managerial experts in their fields. Consequently as they gave instruction in the areas of innovation, entrepreneurship and leadership they could also answer career related questions and thus gain maximum satisfaction from the participants.

• Bu programı hazırlayan Bahçeşehir Üniversitesi'ne teşekkür ederiz.
• We thank Bahçeşehir University for preparing the program.

ÜNİVERSİTE GEZİLERİ
UNIVERSITY TRIPS

Lise 2 öğrencilerimiz İstanbul ve Lise 3 öğrencilerimiz Ankara'ya yapılan Üniversite Gezileri ile hedefledikleri üniversiteleri yerinde görüp mezunlarımızla sohbet etme fırsatını buldular.

During the Lise 2 İstanbul and Lise 3 Ankara Universities Trips, our students had the opportunity to discover the universities and chat with the ACI graduates studying at those universities.

KONUKLARIMIZ
OUR GUESTS

BURAK KÜNTAY
Kariyer ve Liderlik Konferansı
Career and Leadership Conference

OGAN YUMLU
İzmir Amerikan Koleji'ndeki yıllarımdan şimdiki kariyer sürecine uzanan hayatım.
My life starting with my years at ACI, and my career path.

HOŞÇAKAL

FAREWELL ACI 2017!

ACI'2017!

Özel İzmir Amerikan Koleji'nin son sınıf öğrencileri okulda düzenlenen törenle yeni bir geleceğe uğurlandı. 153 öğrencinin diploma aldığı tören duygulu anlara sahne oldu. Yapılan konuşmalarda, Başdanışmanımız Tim Huttemann ve Okul Müdürümüz Didem Erpulat, öğrencilerimizin okulda edindikleri birikim ve eğitim sonucunda bilgi ve becerilerle donanmış bir şekilde ACI'dan mezun olduklarını söyleyerek tüm yeni mezunların başarılı bir geleceğe yelken açacaklarına inandıklarını ifade ettiler. Sağlık ve Eğitim Vakfı Mütevelli Üyesi Ceyda Aydede de gençlere seslenerek ACI'ın "mezun olmak var, ayrılmak yok" ilkesine dayanarak, onları ileride okullarında ve Vakfın yönetim kademelerinde görmeyi istediklerini belirtti.
Konuk Konuşmacı olarak geceye katılan, Üsküdar Amerikan Lisesi mezunu, genç girişimci Hakan Baş kendi hayat tecrübelerinden yola çıkarak mezunlara tavsiyelerde bulundu. Bilgi Üniversitesi ve ODTÜ tarafından yılın girişimcisi olarak ödüllendirilen, Wired UK tarafından "teknolojiye yön veren global 100 isim"den biri olarak seçilen Baş, öğrencilere, başarıya ulaşma yolunda hiçbir zorluk karşısında yılmamaları gerektiğini, çünkü ACI'dan bunun için gerekli olan değer ve becerilerle mezun olduklarını söyledi. Değerlerin başarıdaki önemini özellikle vurgulayan Baş, "Parayı hayatınızdaki temel hedef olarak koymayın, saygınlığı, zenginliğe yeğleyin. Dürüstlükten ödün vermeyin, insanların güvenini kaybetmekle para kaybetmek arasında kaldığınızda para kaybetmeyi tercih edin" dedi. Tören okulu ilk beş sırada bitiren öğrencilere ödüllerinin verilmesi ile devam etti. Okulu birinci sırada bitiren öğrencimiz Ladin Bölük, Atatürk Ödülü'nün de sahibi oldu. Sonrasında başlayan diploma töreninin ardından mezunlar Atatürk ilkelerine bağlı kalacaklarına ant içerek keplerini havaya fırlattılar.

The seniors of ACI were bid a safe journey in their new lives in a ceremony held at the school. There were emotional moments as 153 students received their diplomas. In their speeches, Head, Tim Hutteman and the School Principal, Didem Erpulat stated that they believed that the graduates would have successful futures since they were armed with the accumulation of information and

knowledge which they had gained at this school along with all the skills they needed. Ceyda Aydede, a trustee of the Health and Education Foundation, said based on the principle of "you graduate, but you never leave" that she hoped to see them in administrative positions in their school and the Foundation. The guest speaker was a graduate of Üsküdar American Academy, Hakan Baş, a young entrepreneur who gave advice to the new graduates based on his own life experiences. He was given the award for Entrepreneur of the Year by Bilgi University and the Middle East Technical University and was selected by Wired UK as one of the 100 people globally to be giving direction to technology. He advised the graduates that if they wanted to be successful they should never be overcome by difficulties put in their way because, as they had been told, ACI had provided them with all the skills and values they needed. Baş particularly emphasized the importance of values in achieving success. He told them: "Do not make money the main goal in your life. If you have to choose between losing money or losing respect, honesty or the trust of others, then always choose to lose the money." The ceremony continued with the awards for the students ranked as the top five. Ladin Bölük who ranked first, received the Atatürk Award. Following this the diplomas were awarded to each student. The evening finished with the students taking the oath to uphold Atatürk's principles and then throwing their mortar boards into the air.

GÜLŞAH DİM

MEZUNİYET KONUŞMASI

Beş yıl önce bir Eylül sabahı, hepimizi bu amfide toplayan şey bir başlangıçtı. Her başlangıç yeniye, bilinmeyene götürür insanı… Bu yüzden "başlamak" hem zorlu hem de heyecan verici bir eylemdir. Her şeyden önce cesaret gerektirir.

O sabah hepimiz 14 yaşında bu amfiye çıkarken, üstümüzde yabancılık hissi vardı. Yüzlerimiz o zaman da en az şimdiki kadar heyecanlı ve mutlu olan sizlere dönük, önümüzde yükselen ağaçlarda ve Taner Binası'nın gölgesinde yönümüzü belirlemek için bir işaret aradık. Herkesin anılarında yer edinen, şarkıların sözlerini, filmlerin arka planlarını süsleyen lise yılları, yazılacak beş ciltlik bir defter olarak önümüze açılmıştı. Sayfalarını biz dolduracaktık. İşte şu an o defterin sonunda, o sabahın akşamındayız. Aynı amfide bir bitişe tanıklık etmek, yeni bir başlangıcı karşılamak için buradayız.

Bu iki olgunun birbirini sonsuza kadar takip ettiği bir döngünün arasına hayatı sığdırmaya çalışırız biz. Güneş batar, yerine gece gelir. Dakikalar günlere, aylar yıllara evrilir ve hepsi birer birer geride kalır. Her an yaşarız bu döngünün bir benzerini ama farketmeyiz. Ta ki bu zaman birimlerinin önüne "son" sıfatı eklenene kadar. Çünkü "son" sıfatı, hayatta tekrarı olmayan şeylerin var olduğu gerçeğiyle bizi yüzleştirir.

Gençlikte gelecek kasamızın içi dopdoludur. Bu bolluk, bize bir sonsuzluk illüzyonu, bundan kaynaklanan belki rahatlık ve biraz da vurdumduymazlık getirir. Ancak yaş aldıkça, yaşadıkça deneyim ve tecrübe satın alırız. Borcumuzu ise kasamızdaki en değerli hazineyle, zamanla kapatırız. Görmüş geçirmiş kişilerin yüzlerindeki çizgiler, yaşanan her duygunun, alınan her dersin, dökülen her gözyaşı ve atılan her kahkanın karşılığında geçen zamanın ince yansımalarıdır.

Biz bu kampüste birlikte yaş aldık ve her günü, her dakikayı dolu dolu yaşadık. Yıllara kalkan yapacağımız dostluklar kazandık. Kendi ruhumuzu ve amacımızı keşfetmek için insiyatif aldık. Düşünmeyi, seçmeyi ve bazen daha iyisi için bir şeylerden vazgeçmeyi öğreten kararlar verdik. Bütün bunlarla, bizi olgunlaştıran, kendimizin daha iyi bir versiyonu olmamızı sağlayan duygulara yatırım yaptık. İzleri henüz saçlarımızdaki aklarda ya da göz kenarlarımızdaki çizgilerde olmasa da kalbimizde ve ruhumuzda mevcut.

" Öyle günler var ki baştan sonu gelmiş. Öyle istenmiş. Sen yaşamalısın." der bir şarkı. Biz de 2012'de, 2017 mezunları olarak anons edildik bu amfide. Baştan sonu belli beş yıllık süre bir gün gibi geçti ve biz yaşadık.

Turuncu dolaplardaki parmak izlerimizle, Beacon havuz başında yankılanan seslerimizle, bahçedeki ayak izlerimizle ve en son öğretmenlerimizin panolarına bıraktığımız kepli fotoğraflarımızla yaşadık ve var olduk biz. Şimdi de şarkıya devam ediyor ve diyoruz ki "Biz birbirimizi ve bu yaşanmışlığı çok sevdik, ayrılık bizden uzak, kader hep bizden yana dursun."

14 yaşında, ayrı köşelerden tek tek, yüzleri size dönük olarak bu amfiye adım atan bizler, şimdi 18-19 yaşımızda aynı amfiye, bu sefer yan yana iniyoruz. Siz değerli ailelerimiz, öğretmenlerimiz ve okulumuzu arkamıza alarak, yüzlerimiz denize, bakışlarımız ufka dönük oturuyoruz. Bu kampüsten aldığımız ve burada bıraktığımız her izle büyüdük biz ve gidiyoruz. Artık kendi kanatlarımızla uçmaya hazırız. Kanat çırpmayı bıraktığımızda düşeriz. Ama olur da bir gün yorulursak, ACI ve buradaki anılarımız, dinlenmek için bir dal olacak. Biz aslında kendimizi, birbirimizi, hayatı tam olarak bilmezken, en gerçek halimizle karşılaştık ve tanıştık. Bu yüzden gerçek, saf ve karşılıksız bağlar kurduk. Ne kadar uzağa uçarsak uçalım, üzerinden ne kadar zaman geçerse geçsin, birbirimizi şimdiki gibi, çocuksu ve muzip hallerimizle hatırlayacağız.

Şu an üzerimizdeki cübbelerin rengindeki gözyüzüne uçmak ve kendi hayallerimize giden rotayı belirlemek üzere bir yol ayrımındayız. Her birimiz üniversiteden mezun olurken farklı renklerde cübbeler giyecek ve yetişkin hayatımızda pek çok kıyafet değiştireceğiz. Hayatın bizler için yazdığı hikayeyi farklı şehirlerde ve farklı ülkelerde yaşarken bu üzerimizdeki

cübbe, köklerimizin ve aidiyetimizin bir simgesi rengi de hayallerimizden hiç vazgeçmemizin sembolü olsun. Nerede olursak olalım bize birbirimizi hatırlatsın, birbirimizi buldursun.
2017 mezunları, dönemim, canım arkadaşlarım;
Bana hissettirdikleriniz, sizlerden öğrendiklerim, sizlerle yaşadıklarımın hepsi için "iyi ki" diyorum. İyi ki doğup büyüdüğüm yerden ayrılma kararı verip, buraya gelme cesaretini göstermişim ve iyi ki yollarımız burada kesişmiş.
Bu akşamın sonunda kepleri atacağız ve bir dönem kapanacak ama benim hep inandığım şey, yılların onları yazarken kullandığımız rakamlar büyüdükçe eskimediğidir. Yılları eskiten, ileriye aktarılamayan anılar ve insanlardır. Önümüzde birbirinden farklı pekçok tercih, kimi zaman bilerek kimi zamansa istemeyerek koyacağımız pekçok nokta olan upuzun bir yol var. O yolda yürürken birbirimizin elini hiç bırakmayalım. Bu nedenle, ben beş yılda birlikte yazdığımız ACI defterimizi noktayla değil, virgülle tamamlamayı tercih ediyorum. O virgülü de her okuduğumda beni çok etkileyen ve tam da şu anki hislerimin tercümanı olan Nazım Hikmet'in şu dizeleriyle koymak istiyorum:
" On sekiz yaşında yürek bir sapan taşı gibi fırlatılır
ve kafamız omuzlarımızın üstünde değil,
Nerelerde? Nerdedir?
On sekiz yaşında hatırasız yatılır,
On sekiz yaşında pırıltılar ilerdedir :
Bir yanı derya bir yanı yemyeşil ormanlık,
Bir yanı gayya kuyusu bir yanı bizimle başlayan dünya,
Bir yanı günlük güneşlik, bir yanı rüya
Bir yanında sırt üstü yat, yıldızlara bak,
bir yanı dümdüz, göz alabildiğine koş,
Bir yanı tozluk dumanlık, bir yanı bomboş,
Habbeler kubbedir, pireler deve, bire bin katılır,
On sekiz yaşında hatıralar düşünülmez, anlatılır. "

Şimdi anlatılmak, ileride hatırlanmak üzere
Elveda ACI…

ILGIN SERA HACİPOĞLU

COMMENCEMENT SPEECH

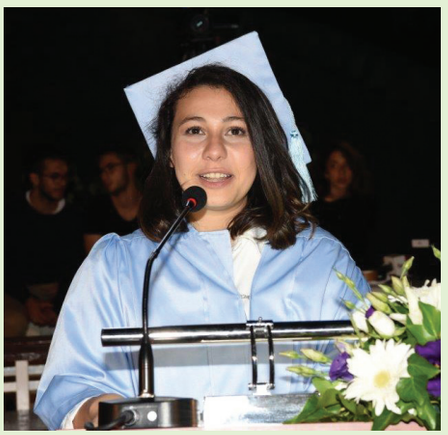

Members of the faculty, proud parents and above all, my marvellous class, graduates of 2017.
The first thing I should say is thank you for electing me as your "voice". I should let you know that I take my task very seriously. When I realised I was to speak here tonight, about a month ago, I decided to prepare with the same intensity many of us have devoted themselves to an important research paper: So late last night I began.
Sipping my third coffee, I have asked myself what was most memorable to me about ACI. I have finally come up with an answer.
Back at the time, of all the things, nothing was as mind- blowing to me as the fact that Lise 4 students could drive to school. To me, they were the real rock- stars, the gods. Five of us would cram into one car, I dreamed when I was a Lise 4, life would be as simple as putting shades on and carelessly hitting the road, while the soft breeze was caressing our hair and the music playing loud.
Of course, back then, little had I known about stress, tough choices and decisions waiting ahead, long nights of life contemplation.
I was so naïve and clueless to believe that nothing could go wrong when I finally became a Lise 4. Because I was in the driver's seat, I would be knowing exactly what I was doing or where I was going, right?
But becoming one now, I notice, here lies two major problems:
One: The one thing that unites all human beings regardless of age, gender, religion, economic status or ethnic background, is that, down inside we all believe that we are all above- average drivers.
And two: The road sometimes might not be as smooth as we expect it to be. Should it be bumpy or should we crash into a wall, we unfortunately do not get to blame others. There is an expiry date on blaming other people for steering us in the wrong direction; the moment we are old enough to take the wheel, responsibility lies with us.
I know, disappointment stings, and for driven, bright young adults like us, it is sometimes disorienting.

But until this moment, under the nurturing olive trees of ACI, we were safe from most crashes, we had airbags, and it felt almost as if we were covered in pillows, immune to all sorts of dangers waiting ahead in the outside world.
Its like we had an insurance for the past five years. We were insured with a sensation of union, a lively environment, a tight- knit, supporting community and a school spirit that inspires us to not only to be good at whatever we are doing but also to be good people at heart. But I am not telling you all this because we should fear failure in the future.
As we stand on the threshold of what is sometimes called real life, unfortunately, it is almost impossible to live without failing at something, unless we live so cautiously that we might as well not have lived at all – in which case, we fail by default.
On the contrary, instead of waiting for a day that would never come, or hitting the brakes when we feel like we are exceeding the speed limit on a highway I believe we should still drive confidently just as we were taught at ACI, even if the end of the road is not clear, after all if we lose track , we all know the way back to the olive trees right here/ ya da the olive tress of ACI would be waiting here.
And tonight, as I stand in front of you, I cannot help but wonder how I will ever be, how we will ever be able to say goodbye to ACI before beginning a new journey.
As it turns out, there is a German word just for that: Umheimlichkeit.
To feel foreign and apart wherever the person goes. The sense of not being at home. The sense of always being on the road.

Thank you.
And the class of 2017, drive safe!

BAHAR GÜNÜ

SPRING DAY

Okulumuzun kapanışı, geleneksel olarak "Bahar Günü / Spring Day" adıyla kutlanır. Günün en önemli özelliği, Lise son sınıflarının kendi aralarında seçtikleri "Kral ve Kraliçe"nin ilanıdır. Bu seneki Kral'ımız Güneş Dinçer, Kraliçe'miz de Nil Çakırca oldu ve amfideki herkesin alkışları arasında, Özel İzmir SEV İlköğretim Okulu birinci sınıf öğrencileri tarafından hazırlanan sahnede yerlerini aldılar.

Our school traditionally clo ses with the celebration of Spring Day. The most special things about this day is the announcing of the King and Queen who are selected by their peers. This year our king was Güneş Dinçer and our queen was Nil Çakırca and to the applause of all those gathered in the amphitheater they took their places on the stage prepared by the first grade students of the SEV Elementary School.